

SĂMÂNȚA FĂGĂDUINȚEI - Partea a doua

Dumnezeu să vă binecuvânteze în seara aceasta. Să ne plecăm capetele și să ne rugăm.

Doamne Isuse, Îți mulțumim, Tată, pentru că ne-ai dat privilegiul să ne adunăm din nou împreună ca să Îți cântăm laude și să ne închinăm înaintea Ta. Dumnezeule, în seara aceasta Îți mulțumesc pentru privilegiul de a sta aici, prin harul și mila Ta și pentru că ne-ai păstrat viețile până în acest moment. Doamne, totul este prin harul Tău. Ajută-mă să mă predau în mâinile Tale, Stăpâne, ca să iei acest vas și să-l folosești pentru slujirea Cuvântului Tău. Frânge Pâinea Vieții, Doamne, fiindcă Te așteptăm să vii, să-Ți iei locul în capul mesei, să frângi Pâinea și să ne-o dai, Doamne, ca să mâncăm din Ea. Atunci am putea să Te vedem așa cum ești. Dă-ne porția pe care ai hotărât-o pentru ceasul acesta, Doamne, ca să avem putere să fim tot ce ne-ai chemat să fim, pentru că Te iubim și-Ți dăm înțâietate, Doamne. Ia deci, înțâietate printre noi, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. În timp ce stăm în picioare, haideți să deschidem Bibliile la Galateni 4, pentru că aș vrea să merg mai departe cu tema de duminică. Aceasta va fi **Sămânța promisiunii** partea a doua. Nu voi face toată lectura din Scripturi, ci voi scoate doar câteva pepite și le vom parcurge pe măsură ce mergem mai departe. Dar vom începe cu Galateni 4.28:

„Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței.” Amin. Sper că aceasta înseamnă mult pentru voi. Aici Pavel vorbește cu biserica Noului Testament, evrei și neamuri, care s-au adunat și prin credința în Isus Hristos au fost născuți din nou, printr-un Duh. Deci, suntem incluși și noi. *„...fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței.”* Este un loc bun în care să fii! Amin. Puteți păstra Bibliile deschise aici și să ne întoarcem la Galateni 3. Duminică am făcut câteva lecturi biblice lungi, dar voi scoate doar câteva Scripturi însemnate. Galateni 3.6:

„Tot așa și „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire”.

Înțelegeți și voi dar că fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință.

Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe neamuri prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.”

Așa că cei ce se bizuiesc pe credință sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios.”

Este uimitor cum apostolul Pavel poate lua Vechiul Testament și îl predică în așa fel încât ne spune că Dumnezeu știa deja că păgânii vor fi îndreptățiți prin credință, când l-a chemat pe Avraam. Voi știți că evreii nu au înțeles aceasta, dar pentru că l-a întâlnit pe Hristos în Arabia, Pavel a fost învățat Scripturile de Domnul Însuși, prin descoperire, așa că a putut ajunge în Vechiul Testament, pe care-l aveau cu toții, și să arate că dispensația sa actuală a fost acolo tot timpul. Să citim versetul 7 din nou. Voi începe cu versetul 6:

„Tot așa și „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire”.

Înțelegeți și voi dar că fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință.” Așadar, dacă puteți crede așa cum a crezut Avraam, sunteți un copil al lui Avraam.

„Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe neamuri prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.”

Astfel, când spune că „toate neamurile vor fi binecuvântate în tine”, evreii ar lua aceasta în mod natural, și pentru că ei au fost sămânța naturală a lui Avraam, ar crede că toate națiunile vor fi binecuvântate din pricina națiunii lor. Dar Pavel a luat această Scriptură și a folosit-o altfel decât au folosit-o ei de generații și de sute și sute de ani. El ia această Scriptură și spune: „Pentru că ai avut calitatea să crezi că va fi o sămânță promisă prin tine, Avraam, și ești socotit neprihănit prin credință, și sămânța ta va avea același lucru.” Dar nu descendența naturală, ci descendența spirituală a credinței, așa că toate națiunile sunt binecuvântate în Avraam, deoarece promisiunea care i-a fost dată lui Avraam, va intra în toate națiunile atunci când credința, aceeași credință pe care a avut-o Avraam, va fi găsită oriunde ar fi. Amin. Aceași credință te face un copil al lui Dumnezeu. Amin.

Astfel, predica lui Pavel este absolut revoluționară, este dinamică, este așa cum nu au auzit niciodată înainte. Știți de ce spun aceasta iar și iar? Pentru că fratele

Branham a venit, a luat Scripturile și a predicat în așa fel încât i-a derutat pe teologi. El i-a uimit pe toți cei care au trecut prin seminar și care au citit și au fost învățați Scripturile într-un anumit fel, primind o anumită înțelegere comună a Scripturilor. Dar fratele Branham a venit, a luat acele Scripturi și le-a folosit într-un mod care a derutat categoric religia zilei și liderii religioși ai zilei. Exact aceasta a făcut Pavel aici în Scripturi, când a spus:

„Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.”

Așa că cei ce se bizuiesc pe credință sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios.”

Să ne întoarcem la versetul 16 din același capitol:

„Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”. Nu zice: „Și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos.” Aici vedem că făgăduința aceasta vine prin „Sămânța” lui Avraam, nu prin „semințele” lui Avraam, pentru că Avraam a avut mai mulți copii. Deci, făgăduința vine prin Sămânța lui Avraam, care este Hristos. Laudă lui Dumnezeu!

Acum ne uităm la versetul 28: *„Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.*

Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.” (v. 28-29). Laudă lui Dumnezeu!

În mesajul **Evenimente moderne clarificate prin profetie**, fratele Branham spune:

„Noi suntem sămânța împărătească a lui Avraam, în timp ce Isaac era sămânța naturală. Dar Sămânța credinței, a credinței în Cuvântul făgăduit (nu treceți pe lângă aceasta), era Sămânța împărătească; sămânța credinței lui Avraam. Astfel, „Dacă suntem morți în Hristos, suntem sămânța lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.” (Galateni 3.29).

Ce spune el aici? Că a fost *„sămânța credinței lui Avraam.”* Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit ca neprihănire, așa că acum ne uităm la o sămânță de credință. Amin.

În mesajul **Trei feluri de credincioși**, fratele Branham spune:

„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, a trecut deja de la moarte la viață.” (Ioan 5.24). Dar puteți primi Cuvântul, tot Cuvântul, totul din Hristos? Hristos este Cuvântul uns. El este Cuvântul uns.

„Hristos” înseamnă „Cel uns,” Cuvântul uns și manifestat pentru această zi, Salvatorul, Răscumpărătorul.” Închideți aceasta ca definiție a lui Hristos și nu uitați niciodată că Hristos este Cuvântul. Fratele Branham a spus că *„Hristos” înseamnă „Cel uns,” Cuvântul uns și manifestat pentru această zi.* De aceea, când ne întoarcem la versetul 16, ni se spune: *„lui Avraam și seminței lui”.* Nu zice: *„Și semințelor”* (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: *„Și seminței tale”, adică Hristos.* Deci, este descendența lui Hristos, *„sămânța credinței care coboară prin... Aceasta va fi cea care va obține aceste promisiuni și Hristos este Cuvântul uns pentru acea zi și manifestat.”*

Să privim aceasta în Evrei 11.24-26:

„Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.

El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire”.

Aceasta este una din Scripturile pe care fratele Branham le-a ales pentru a aduce înțelegere cu privire la Ce este sau Cine este Hristos. El a văzut că Moise a socotit ocara lui Hristos o bogăție mai mare decât toate comorile Egiptului. Amin. Dar când ajungeți la această înțelegere modernă a lui Isus Hristos și a manifestării lui Hristos, când lumea vorbește despre Hristos, vorbește despre perioada când Isus a venit în trup și a fost un Om care a umblat pe acest pământ, Omul din Nazaret, numit Hristos. Dar apostolul Pavel spune aici că Moise a socotit cu sute și sute de ani înainte, ocara lui Hristos mai de preț decât toate bogățiile Egiptului. Înseamnă că Hristos a fost acolo în ziua lui Moise, iar Moise a putut socoti ocara lui Hristos mai de preț decât toate bogățiile Egiptului. Acesta este modul în care a putut face fratele Branham afirmația că Hristos este Cuvântul uns manifestat în acea zi. Când Moise a prins descoperirea acelei zile, a ales să sufere mai degrabă ocara lui Hristos, decât toate comorile Egiptului, pentru că acesta a fost Hristos, Cuvântul

manifestat în acea zi. Laudă lui Dumnezeu!

Este foarte important să-l urmărim pe fratele Branham în această gândire, pentru că altfel ne vom pierde în multele afirmații pe care le face, vom greși și vom pune lucrurile în locul greșit.

Să mergem la Ioan 1.1-3:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

El era la început cu Dumnezeu.

Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.

În El era viața, și viața era lumina oamenilor.” Când mergem la versetul 14, ni se spune:

„Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr.” Așadar, Cuvântul era parte din Dumnezeu. Cuvântul era Dumnezeu și era cu Dumnezeu. Amin. Era la început cu Dumnezeu și toate lucrurile au fost făcute prin Cuvânt. Acel Cuvânt era Viața, acea Viață era Lumina oamenilor și acel Cuvânt S-a făcut trup. Când te uiți la acest Cuvânt care coboară prin... poți vedea că Hristos este Cuvântul uns pentru acea zi; Cuvântul acela care vine la manifestare este Hristos, este Hristos, este Hristos până la Isus Hristos. Și când vine vorba de Isus Hristos, totul este acel Cuvânt făcut trup, totul este adunat într-un singur Cuvânt. Și în acel Cuvânt este, de asemenea, Cuvântul Mireasă, așa că masculin și feminin, totul este în acea manifestare. Să mergem la 1 Ioan 5. Duminică nu am terminat de pus temelia, așa că din punct de vedere tehnic, pun încă temelia. 1 Ioan 5.7:

„Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei una sunt.” Deci, unde este Hristos? Cuvântul, Cuvântul. Ce este Hristos? Cuvântul manifestat în ziua aceasta este Hristos. Amin. Astfel, aceasta devine foarte important.

În mesajul **Aprinde lumina**, fratele Branham spune:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu,” (Ioan 1.1), iar în Evrei 13.8 scrie că „Isus Hristos este Același ieri, azi

și în veci.” Noi am mai vorbit despre afirmația aceasta, dar haideți să ne gândim un moment la ea. *„Este Același ieri, azi și pentru totdeauna.”* Dar când citești în jos prin Biblie, personajele se schimbă, povestea se schimbă și circumstanțele se schimbă. La un moment dat, El lucrează cu toată omenirea, apoi lucrează cu o singură familie, apoi trece la neamuri, atât evrei cât și neamuri, și se mută la o mireasă păgână, este El. Perioadele se schimbă, personajele se schimbă, circumstanțele se schimbă, dar totuși El este Isus Hristos Același ieri, azi și pentru totdeauna.

Și Hristos S-a întors acolo, în ziua lui Moise; Hristos a fost Stânca aceea care i-a urmat prin pustiu, așa că, cum este Hristos Același ieri, azi și în veci? Pentru că Hristos este întotdeauna Cuvântul manifestat în ziua respectivă. De câte ori cuvintele sunt manifestate în ziua prezentă, este Hristos. Apoi, ajungem la o altă perioadă și Cuvântul Se manifestă. Acela este Hristos; o altă perioadă și Cuvântul Se manifestă și este Hristos; Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Testul pentru sămânță a fost întotdeauna calitatea de a-L crede pe Dumnezeu atunci când Se manifestă, atunci când Hristos manifestă partea din Cuvânt alocată zilei tale; când poți prinde descoperirea aceea, când prinzi acel Cuvânt și te identifiți cu El, aceasta te identifică pe tine ca parte a acelui Cuvânt. Este Cuvântul care vine la Cuvânt și cei doi se unesc împreună. Amin. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, de aceea sunt atât de multe lucruri pe care vreau să le împărtășesc cu voi, și am încredere că Dumnezeu mă va ajuta să fac aceasta. Să citim mai departe:

„El spune în Evrei 13.8: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” Întotdeauna este Cuvântul. Hristos era în Noe; Hristos era în Moise; Hristos era în David care privea plângând spre cetatea care-l respinsese, pentru ca opt sute de ani mai târziu, Hristos, Regele respins, să stea exact în același loc și să plângă pentru cetate. Este întotdeauna Duhul lui Hristos.”

Așadar, fratele Branham a spus că era Hristos. Hristos a fost în Noe, Hristos a fost în Moise, Hristos a fost în David; Isus Hristos același ieri, azi și în veci, dar nu în același trup în care a fost în Nazaret, nu în același chip, nu în aceleași acțiuni, dar El este Același pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat în acea zi, ceea ce îl face să fie Același în fiecare zi. Laudă lui Dumnezeu!

Mă opresc pentru că nu știu exact unde să mă duc. Sunt atât de multe lucruri în

acest sens, încât vreau să vi le împărtășesc pe toate. Vreau să vă desenez ceva. O să desenez ceva ce am desenat cu această linie, am s-o etichetez din nou, apoi am s-o defalc, iar în timp ce fac aceasta, să ne întoarcem la 1 Corinteni 12.12:

„Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos.” Pavel a spus că Hristos este ca un trup cu multe mădulare. Corect? Ascultați cu atenție. El a spus: *„Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos.”* Deci ce este Hristos? Hristos este un trup cu mulți membri. Uneori spunem: „Un trup cu mulți membri”, iar când spunem: „Un trup cu câțiva membri”, ne gândim la biserică sau la Mireasă și spunem: „Hristos este aici și acolo este Hristos.” Dar există un Trup cu mulți membri, iar acesta este Trupul lui Hristos. Astfel, Viața lui Hristos merge în Trupul lui Hristos, pentru că Hristos este un Trup cu mulți membri, care este manifestarea Cuvântului pentru ceasul acesta. Hristos este o mulțime, este un Trup cu mulți membri, așa că uneori când vedem limbajul, primim în minte imagini greșite și vorbim despre un Trup, ca și cum Trupul ar fi aici, iar Hristos este aici și acesta este Trupul lui Hristos. Dar în timpul sfârșitului au fost uniți, prieteni, iar acum Hristos este un Trup cu mulți membri, așa că vreau să-L slujesc pe Hristos în zilele mele, vreau să-L găsesc pe Hristos în zilele mele, vreau să-L găsesc pe Isus Hristos, Același ieri, azi și pentru totdeauna. Vă spus că astăzi, Hristos este o Mireasă cu mulți membri, este Hristos, este manifestarea Cuvântului. Ce este Acesta? Este Hristos, Cuvântul manifestat, Cuvântul uns pentru această zi. Laudă lui Dumnezeu!

Să mergem la Evrei 2. Sunt atâtea direcții în care vreau să merg. Evrei 2.10:

„Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor.

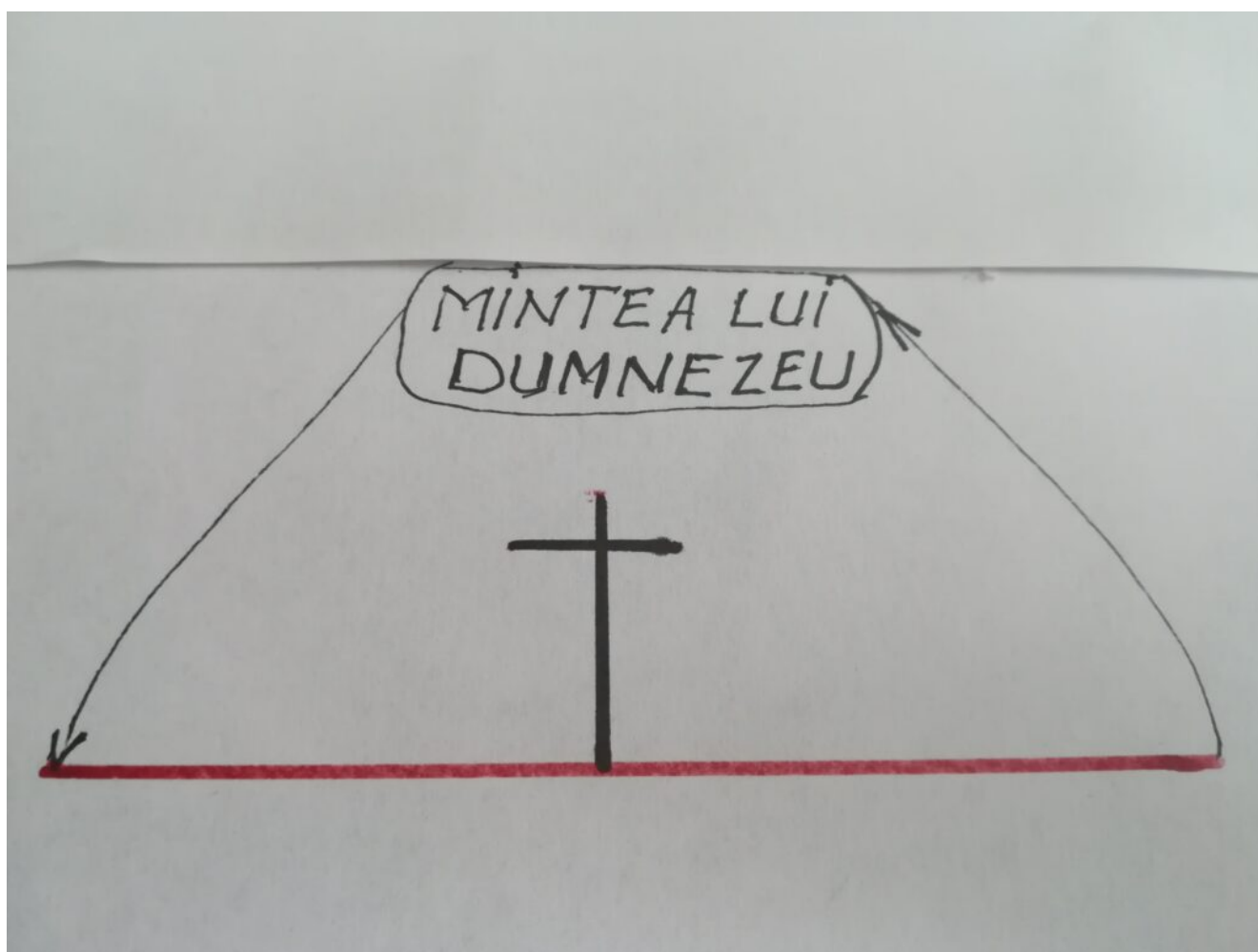
Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt toți unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească frați,

când zice: „Voi vesti Numele Tău fraților Mei; Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării.”

Și iarăși: „Îmi voi pune încrederea în El.” Și în alt loc: „Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu!” Amin.

Așadar, El L-a desăvârșit pe Căpetenia mântuirii noastre prin suferințe,

Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt toți unul singur.” Toți venim de la Dumnezeu; toți suntem copiii lui Dumnezeu. Amin. Voi încerca să mă întorc aici și să folosesc corect chestia aceasta. Mai întâi, voi trasa o linie aici, apoi fac o cruce. Aici sus fac un cerc care reprezintă Mintea lui Dumnezeu, iar acestea sunt gândurile lui Dumnezeu. Ele coboară în manifestare pe această linie și se întorc la Dumnezeu, dar nu se vor întoarce doar la Minte, ci se va întoarce la tot ce avea El în minte.

dav

Deci nu este doar să te întorci la mintea lui Dumnezeu, ci să te întorci la imaginea pe care a avut-o Dumnezeu în gândul Său desăvârșit, înainte de întemeierea lumii. Astfel, răscumpărarea se desfășoară într-un ciclu și se întoarce la materializarea ei. Amin. Acum, pe această linie a minții lui Dumnezeu, când gândul lui Dumnezeu vine în manifestare, devine Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu este gândul lui Dumnezeu exprimat. Deci, vine pe această linie, începe să se exprime, se exprimă în indivizi care vin din gândul lui Dumnezeu. Haideți să scriem: Adam, Noe, Avraam și multe alte nume pe care le poți completa, dar

Dumnezeu mă va ajuta să vă arăt ceea ce vreau. Această linie care coboară aici este Cuvântul, sunt gândurile lui Dumnezeu care vin în manifestare.

da

Adam a fost Cuvântul; Noe a fost Cuvântul; Avraam a fost Cuvântul. Cuvântul este Hristos, este Cartea Vieții Mielului, este Pomul Vieții, este Fluxul Vieții. Sper că nu se poticnește nimeni, dar este gândul lui Dumnezeu care vine la manifestare în fiecare epocă, este Cuvântul lui Dumnezeu, este Hristos, este Cuvântul uns pentru acea zi; este gândul veșnic al lui Dumnezeu venind în exprimare, deoarece Dumnezeu a avut un Plan înainte de întemeierea lumii. Noi știm că Dumnezeu Și-a trasat acest Plan înainte de întemeierea lumii și este perfect, pentru că Hristos a fost Mielul înjunghiat înainte de întemeierea lumii. Deci, pentru că Hristos a fost Mielul înjunghiat înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a prevăzut ca va fi nevoie de un Miel înjunghiat înainte de întemeierea lumii, așa că a prevăzut căderea. Dumnezeu știa că avea să coboare în timp și ceea ce urma să vină în manifestări. Și pe măsură ce se cobora, voi mai desena puțin. Această jumătate este Restaurarea Pomului Mire, deoarece Capodopera a căzut în grădina Eden. El a restaurat mai întâi Bărbatul, așa că Vechiul Testament este restaurarea lui Adam,

până când ajungem la ultimul Adam, pentru că nu avem nevoie de un alt Adam când ajungem la ultimul Adam. Apoi, în partea cealaltă, în Noul Testament, avem restituirea Pomului Mireasă, așa că la sfârșit veți avea restaurarea Pomului Vieții Bărbat și Femeie înapoi în Grădina Eden.

dav

Ce înseamnă aceasta? Că este tot Cuvântul. Amin. Totul este Hristos. Amin. Cuvântul este Viață; Cuvântul este Viața veșnică. Nu vreau să încurc pe nimeni cu desenele mele, acesta este felul meu de a explica ceea ce văd, ceea ce înțeleg, pentru că noi primim imagini în minte, vedem lucruri ca o bucată de hârtie, o carte. Există o Carte și Cartea este scrisă pe Ea pentru că Dumnezeu a trebuit să noteze, deoarece urma să uite cine era în Carte. Vedeți, acestea sunt simboluri pentru ca noi să înțelegem anumite lucruri. Eu nu cred că Dumnezeu avea să uite vreodată cine a fost scris în acea Carte, deci nu cred că a scris-o pentru memorie sau ca să păstreze numele în siguranță. Dumnezeu a prevăzut ce înseamnă când vezi o carte, o carte sigilată. El știa deja înainte de întemeierea lumii cine face parte din acel Cuvânt, care este linia Semințelor și i-a pecetluit încă înainte de întemeierea lumii. Amin. Dumnezeu nu a trebuit să aștepte să fie deschise Pecițile, pentru a

afla cine este în Carte. Dumnezeu știe cine este în Carte, dar când vedem o Carte scrisă și pecetluită înainte de întemeierea lumii, ne arată simbolul; simbolistica ne arată că Dumnezeu știa încă înainte de întemeierea lumii cine era în acea Carte.

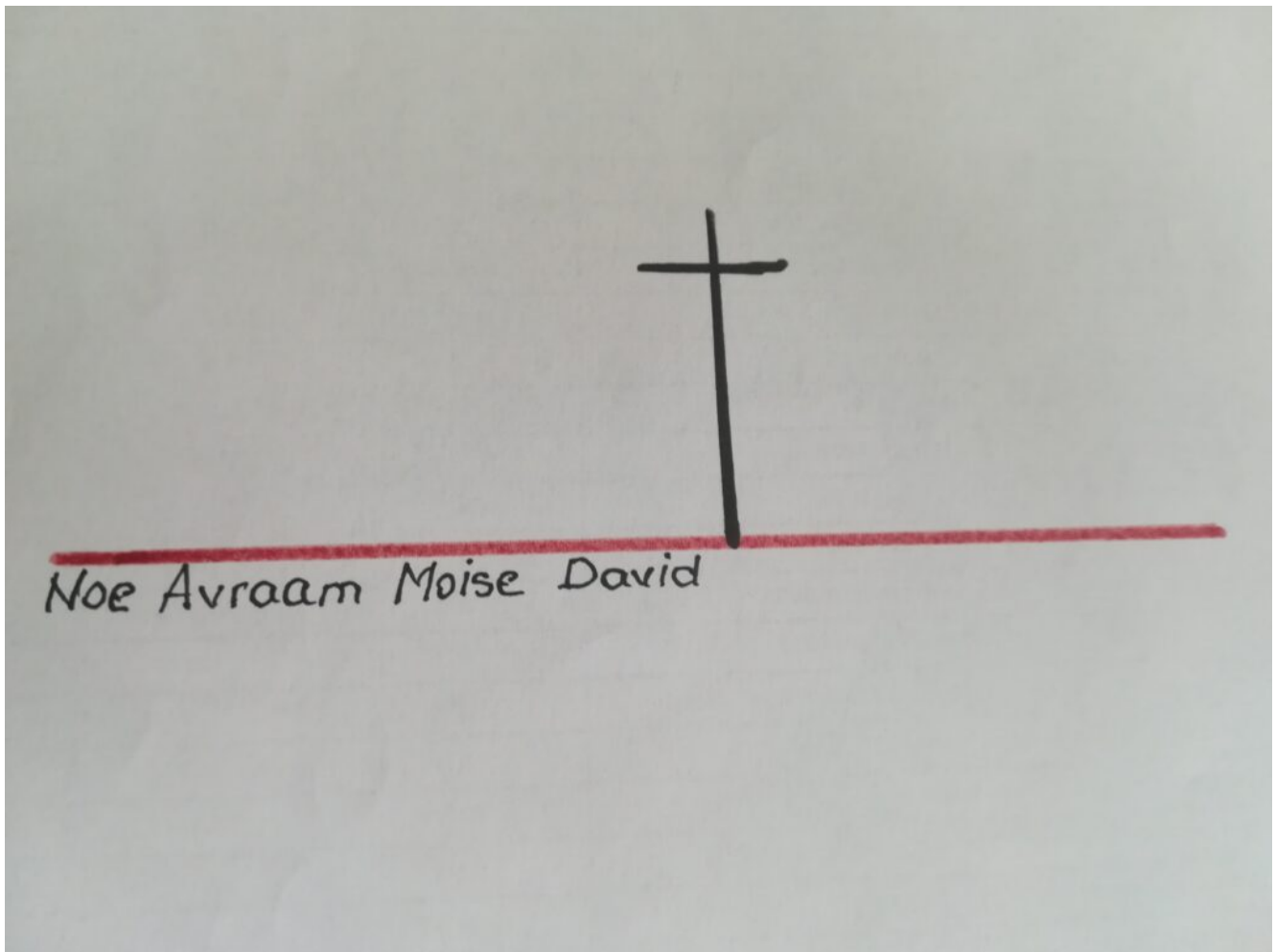
Astfel, Dumnezeu știa unde va cădea Cuvântul, unde va veni în manifestare, unde va cădea sămânța Lui, în ce epocă și astfel, a hotărât mai dinainte care sămânță va cădea, unde va cădea, care atribute vor cădea, în ce epocă și cine va fi exprimat în fiecare epocă. El a început după ce a căzut Adam, restabilind imaginea unui fiu (Amin), de aceea, Vechiul Testament este Bărbatul. Amin. Apoi, La Calvar L-a lovit sub coastă și a scos ingredientele pentru Femeie, a adus o Mireasă ca să Se unească cu El, dar noi știm că ea a căzut, așa că a existat un proces de restaurare prin cele șapte epoci ale bisericii, pentru a-L restabili și pentru a-l uni pe cei doi împreună. Amin. De aceea, Noul Testament este Femeia. Astfel, acum aveți Biblia, pe care fratele Branham a numit-o Cartea Mântuirii, Cartea Vieții. Deci, Biblia este Cartea Vieții; Biblia este Cartea Mântuirii. Corect? Biblia este Mintețea lui Dumnezeu exprimată, deci este același lucru.

Așadar, Biblia este Cartea Mântuirii; Biblia este o expresie a Minții lui Dumnezeu, este Cuvântul lui Dumnezeu, care este o expresie a gândului lui Dumnezeu. Dar înainte ca Biblia să fie exprimată, Dumnezeu a scris-o în stele. Așadar, înainte ca s-o manifeste pe pământ, Dumnezeu a terminat-o deja în mintea Sa, a pus un martor în stele, „Știu ce se va întâmpla și am stabilit-o deja.” Deci, Dumnezeu avea sigilată Cartea Vieții Mielului, deoarece știa deja cine este sămânța Lui. Apoi a scris-o în formă de piramidă, astfel încât să știm că și în piramidă are același lucru care este în ceruri. Când Dumnezeu a început să-Și împlinească Planul, ceea ce era în mintea Lui s-a manifestat de-a lungul a mii de ani, pe măsură ce ieșea la suprafață ceea ce făcea El pe pământ. El este Cel care scrie pe pământ, în viețile ființelor umane, ceea ce este scris în stele, pentru că ceea ce este scris în stele este ceea ce a gândit pentru prima dată în mintea Lui. Deci, ceea ce este în stele și în piramidă, este în Noe înainte de a fi scris în Biblie. Aceasta îl face pe Noe să fie Cuvântul viu. Amin. Și după ce Noe a trăit Cuvântul, Avraam a trăit Cuvântul, Moise a trăit Cuvântul, Dumnezeu i-a spus lui Moise să-L scrie, așa că Moise a scris ceea ce a fost exprimat în Cuvântul viu. Ce făcea Dumnezeu? Și-a scris Biblia în ceruri, Și-a scris Biblia în piramidă, apoi Și-a scris Biblia prin viața umană. Prin fluxul vieții umane a venit sămânța lui Hristos, sămânța credinței, și Dumnezeu Își scrie Biblia în viața copiilor Săi. De aceea, când ajungem în ziua de azi, suntem epistole scrise, epistole vii scrise ale lui Dumnezeu, așa că am fost învățați atât de multe lucruri,

fratele Branham ne-a împărtășit o mulțime de lucruri. El a folosit tot felul de limbaje, tot felul de terminologii, tot felul de moduri de a descrie. El a descris același lucru iar și iar, dar cu termeni diferiți, cu terminologii diferite, cu analogii diferite, cu diferite părți din Scripturi, dar totul ne spune aceeași poveste: că Dumnezeu a dorit să realizeze ceva, a avut o dorință pe care a dorit s-o exprime, și întreaga Biblia ne spune aceasta.

În Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită, fratele Branham ne spune că întreaga Biblie exprimă ceea ce a vrut să realizeze Dumnezeu. Întreaga Biblie exprimă gândul pe care l-a avut Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, când nu exista nicio moleculă, nicio fărâmbă de praf de stele sau orice altceva. El S-a exprimat, și pe măsură ce se exprima, trecea de la invizibil la vizibil, de la intangibil la tangibil. Pe măsură ce se exprima, devenea și devenea... Ce devenea El? El a devenit o familie, a venit El Însuși în multiple forme, astfel încât să poată avea părtășie cu attributele Sale, attributele Sale cu Sine Însuși și attributele Sale unul cu celălalt. În timp ce Dumnezeu își scria Biblia, epistole vii și ființe umane vii. Ce făcea El? Se exprima pe Sine. Dumnezeu devenea, gândul Lui Se manifesta! Laudă lui Dumnezeu!

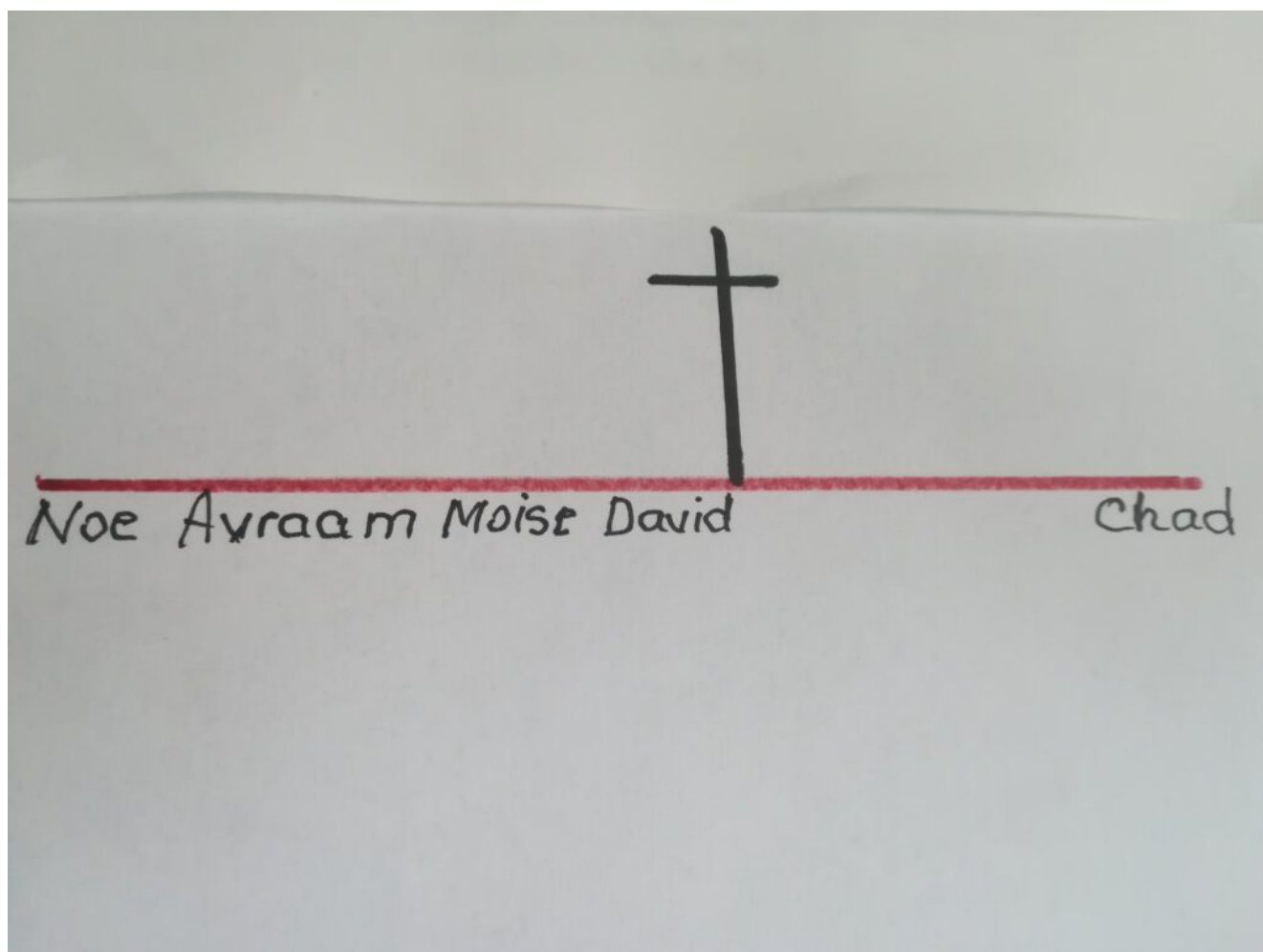
Haideți să vedem dacă pot face aceasta. Să ne întoarcem la noi. Laudă Domnului! Întotdeauna pun Calvarul aici. Este o separare bună între Vechiul și Noul Testament, dar și pentru noi am venit într-o stare căzută din cauza a ceea ce a făcut Adam, pentru că venim în trup, iar trupul nostru este hibrid, căzut, și trebuia plătit un preț pentru tot ce este pe această linie, pentru tot ce este asociat cu ceea ce este pe această linie, ca să zic așa. Așadar, tot ce a creat Dumnezeu în această creație, a căzut; această dispensație a căzut când a căzut Adam, iar când a venit Hristos, ca al doilea Adam, și Și-a vărsat Sângele, a răscumpărat totul înapoi, deci a cumpărat totul înapoi. Acesta este motivul pentru care trebuie să ai întotdeauna un Calvar; indiferent unde te afli pe linie, trebuie să ai un Calvar.

dav

Dacă te întorci aici, la dispensația lui Noe, trebuie să ai un Calvar. Noe nu a fost în viață pentru Calvar, dar a putut să primească Cuvântul pentru ziua lui, iar când a primit Cuvântul lui Dumnezeu pentru ziua lui, a devenit exprimarea aceluși Cuvânt și s-a conectat cu Viața aceluși Cuvânt. Și când s-a conectat prin primirea Cuvântului, a manifestat Cuvântul. Apoi, pe măsură ce Cuvântul s-a mișcat mai departe, a venit Avraam, iar Avraam avea nevoie de un Calvar; Moise a avut nevoie de Calvar; David a avut nevoie de Calvar; toți au avut nevoie de Calvar, dar niciunul dintre ei nu a fost la Calvar să-L privească pe Isus murind și să spună: „Cred acel Cuvânt!” Dar ce au făcut ei? Ei L-au crezut pe Hristos și L-au primit în zilele lor. Și Când L-au primit pe Hristos, s-au atașat de Viața aceluși Cuvânt, de Viața lui Hristos care se mișcă în jos, L-au prins în epoca lor. Și când acea Viață a fost pusă într-o singură Ființă umană, de care s-a atașat Noe, Moise, Avraam, David, a stat ca Jertfă pentru ei. Tot acel Cuvânt era în El și tot ceea ce a fost reprezentat în Gândul lui Dumnezeu, în Cuvântul lui Dumnezeu, a fost în Isus Hristos, iar când a plătit prețul mântuirii, a răscumpărat tot ce era legat de Linia aceea.

Ascultați! Nu vreau să vă încurc, dar am un gând și îl voi scrie pe linie aici (fratele Chad își scrie numele).

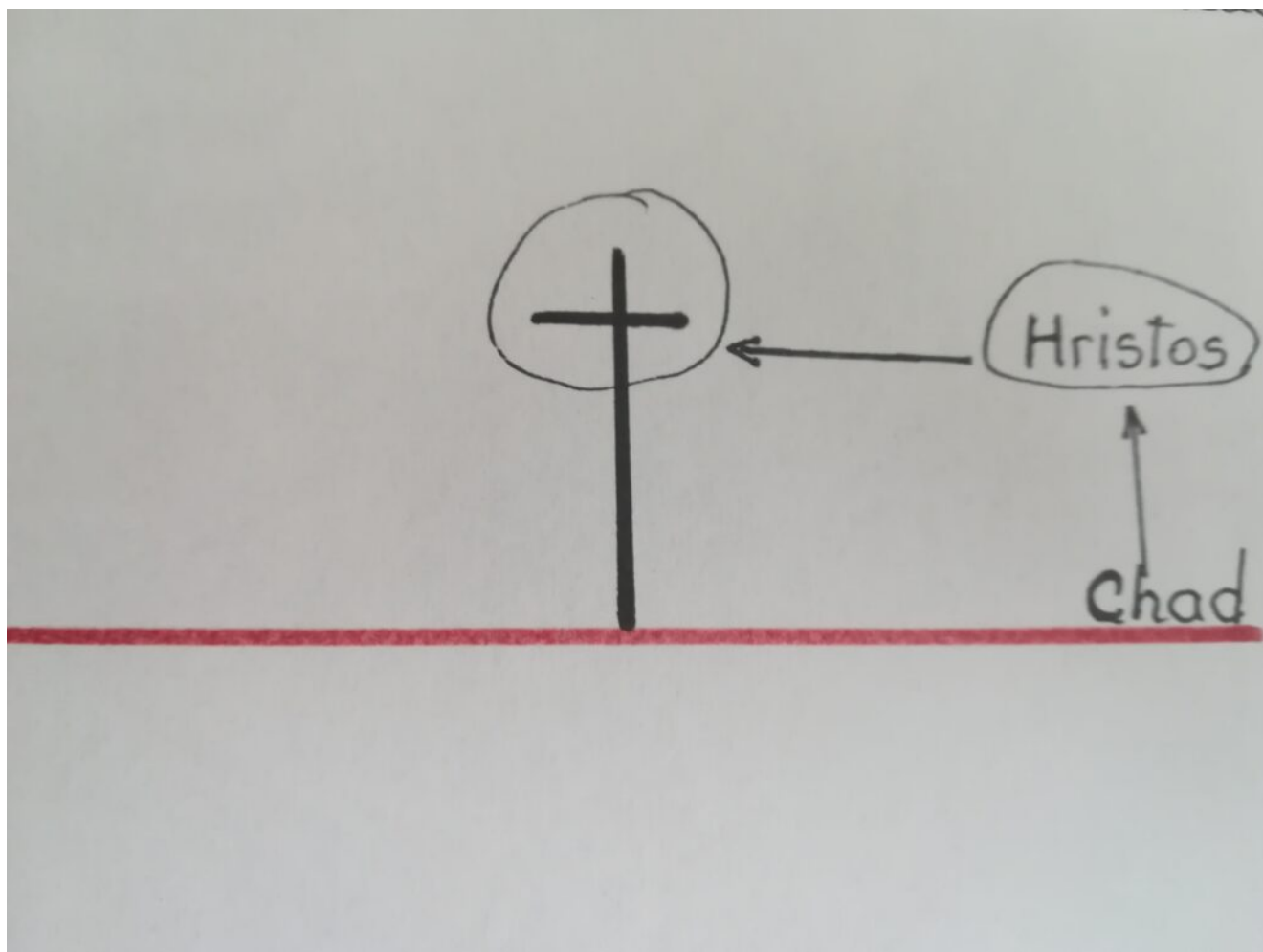

dav

Eu am fost pe Linia aceea. Partea aceasta a liniei nu a intrat în exprimare atunci, aceasta se întâmplă acum, dar am fost în Hristos când El a fost aici, pentru că dacă fac parte din Cuvânt, fac parte din gând, și trebuia să fiu în acea exprimare a cărnii când Cuvântul S-a făcut trup. Aceasta ne spune fratele Branham, că noi nu trebuie să plătim pentru păcatele noastre, deoarece am plătit deja pentru ele. Când am plătit? Când a fost El pe cruce. În gândul lui Dumnezeu...amintiți-vă că Dumnezeu este Cel care a creat timpul, dar timpul nu înseamnă nimic pentru El, este doar o linie temporară. Când întinzi o linie temporară, spui: „Prima dată s-a întâmplat aceasta; apoi s-a întâmplat aceea; apoi cealaltă, și aici, mii de ani mai târziu, vor veni Chad, fratele Bob, fratele Brain, toți vor fi aici jos, dar nu știm ce se va întâmpla cu ei până când vom ajunge aici jos.” Dumnezeu nu este așa. „Când Dumnezeu S-a uitat de sus, la Calvar...” Ascultați! Dumnezeu nu a trebuit să aștepte să privească de sus, la Calvar, ca să știe că tu și eu vom fi mântuiți. El a privit de sus, la Calvar, încă înainte să existe o moleculă, și când a privit de sus, la

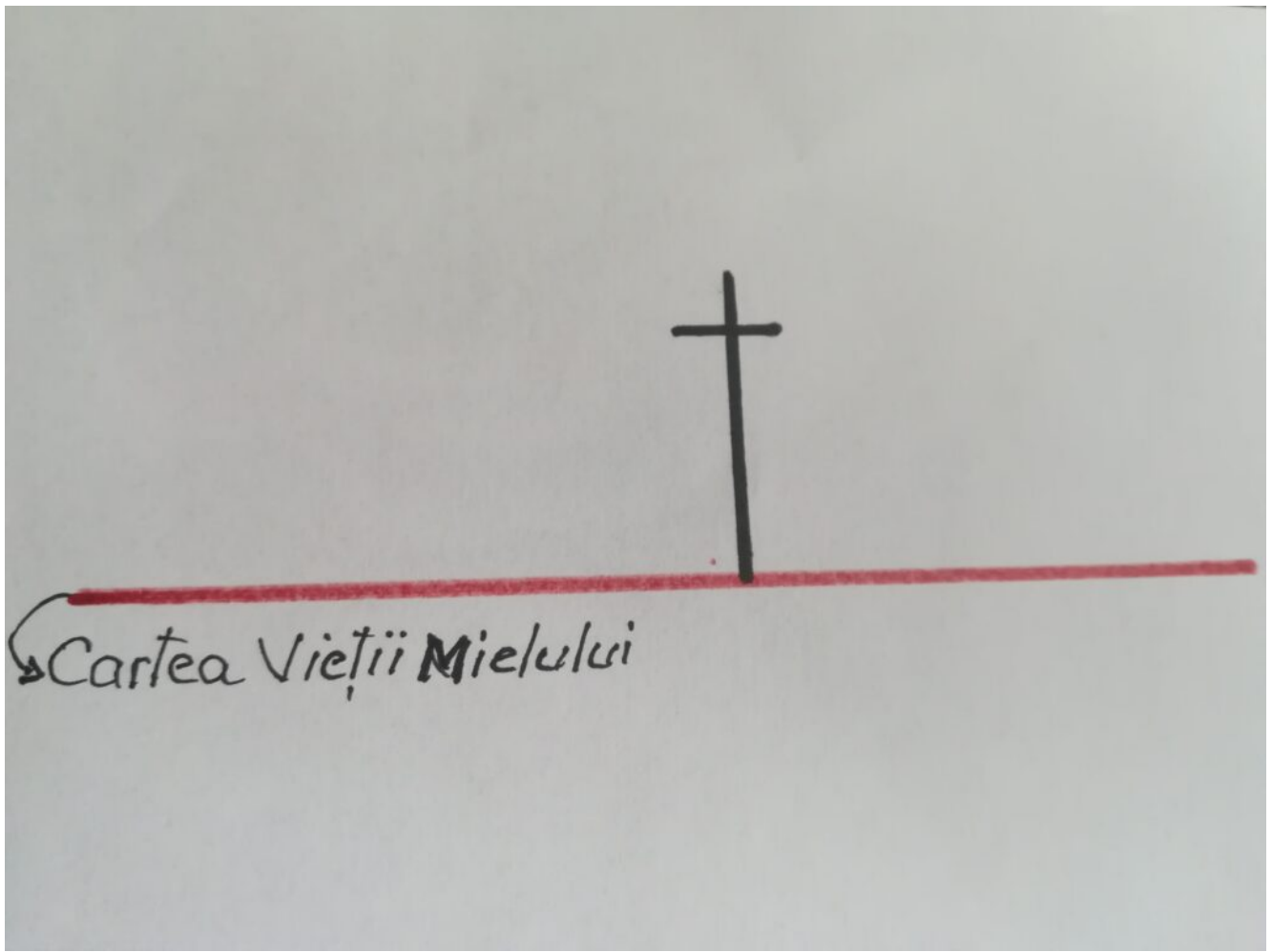
Calvar, te-a văzut deja pe tine și pe minte strânși în acel Cuvânt, pentru că acel Cuvânt a fost Însăși Viața lui Dumnezeu manifestată în această lume. I S-a dat Sânge creat și acel Sânge a fost vărsat pentru tine, pentru mine și pentru toți cei care au fost în Gândul Lui.

Așadar, deși nu am fost acolo ca să stau la Calvar și să spun: „Cred pentru că stau aici!”, câteva mii de ani mai târziu, cred încă aceasta, pentru că acesta este Hristos. Laudă lui Dumnezeu! Amintiți-vă însă, că trebuie să existe un Hristos și în zilele mele, iar eu trebuie să fiu conectat la acel Hristos. Dar dacă sunt conectat la acest Hristos, sunt conectat la acest Hristos (de pe cruce). Dar ce se întâmplă dacă refuz legătura cu Hristos și nu primesc Viața lui Hristos, Cuvântul manifestat în zilele mele? Cum sunt legat de Calvar?

dav

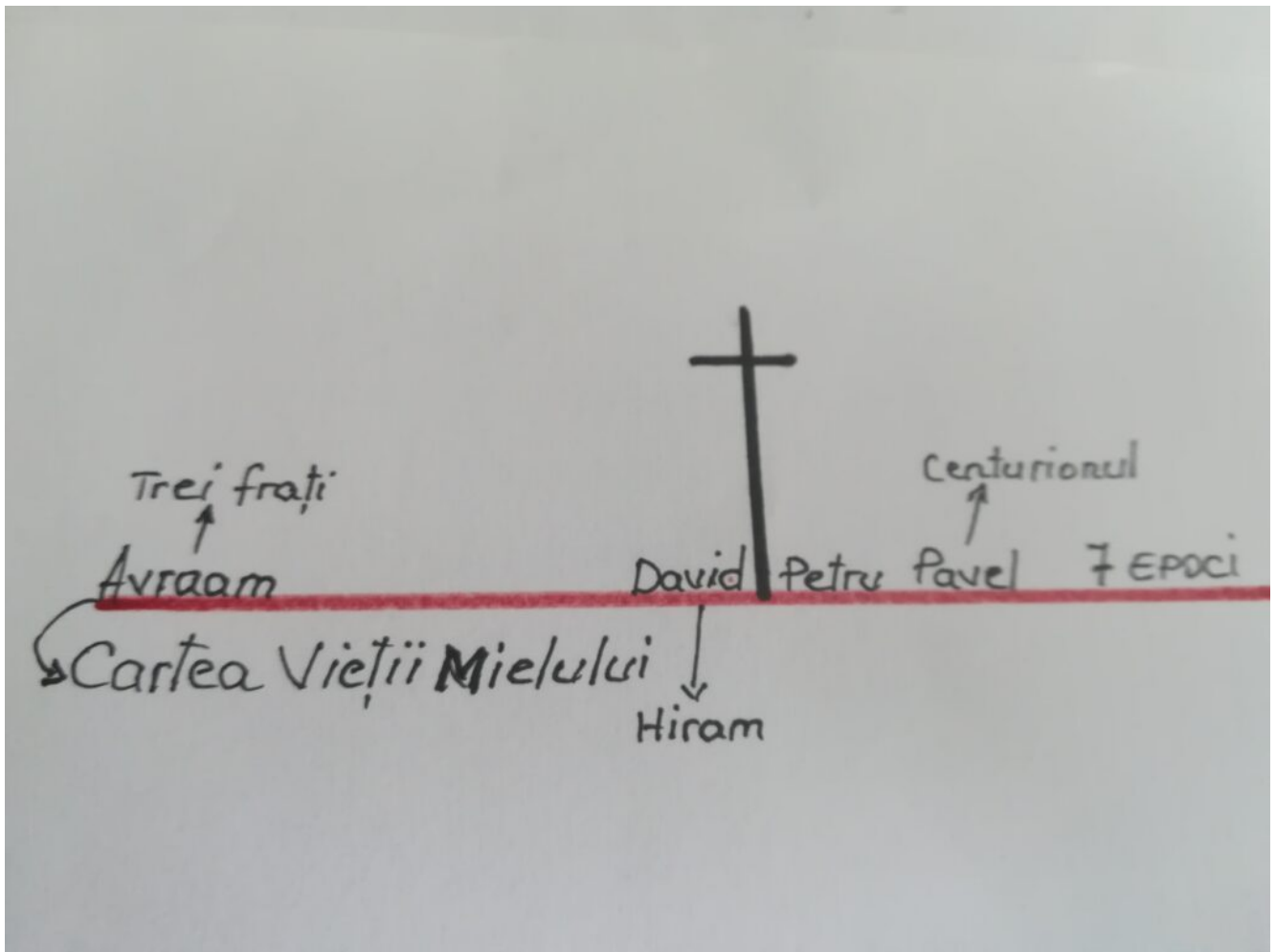
Să ne întoarcem aici. Când ne uităm la Cartea Vieții, am să trag o săgeată aici și am să scriu „Cartea Vieții Mielului sau Viața Mielului.”

dav

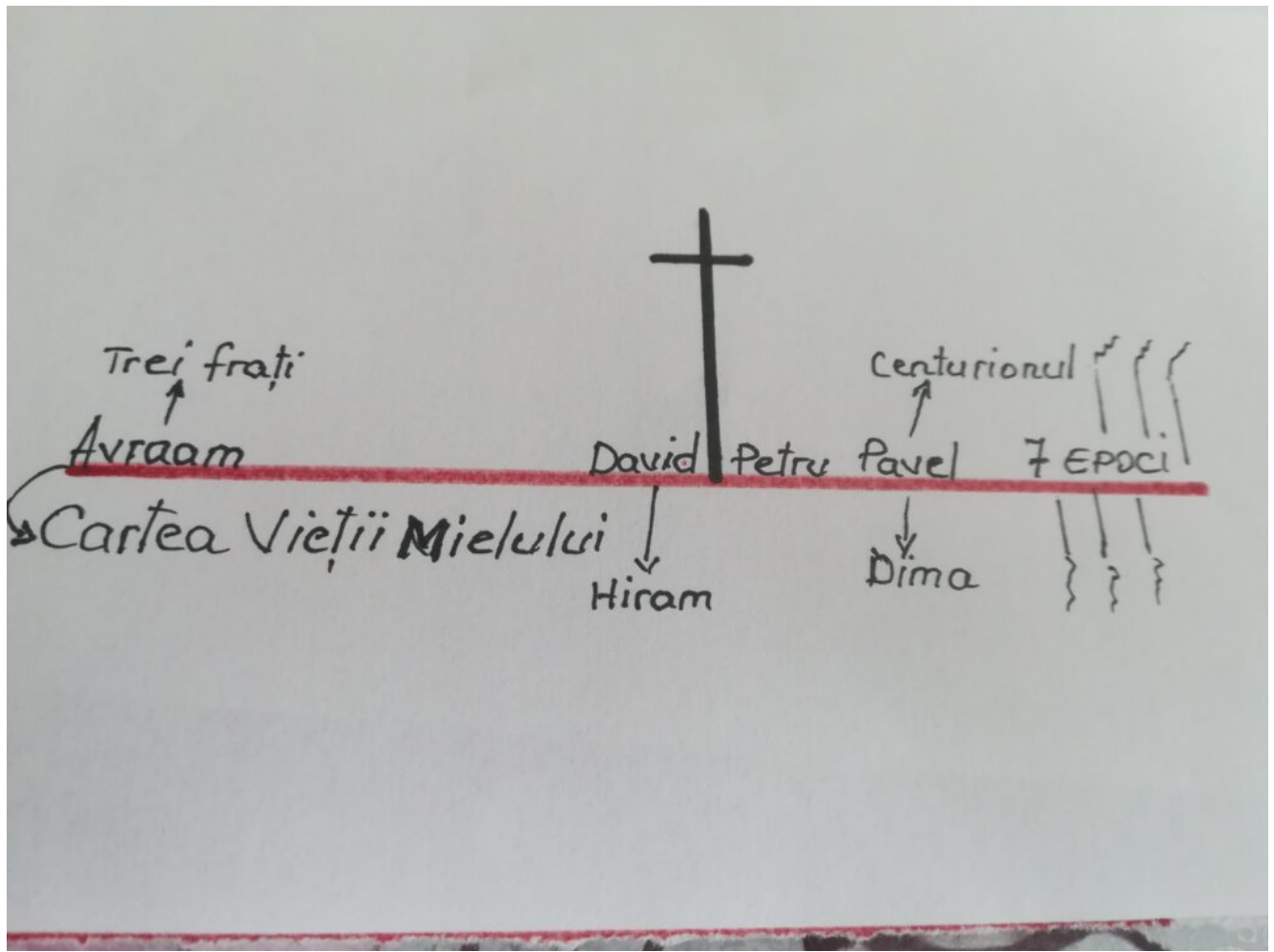
Așa cum coboară în fiecare perioadă, a fost Cuvântul manifestat, a fost Viața Mielului. Aceasta s-a manifestat în fiecare epocă și în fiecare perioadă. Acum, în jurul acestei Linii sunt tot felul de nume, pe care le-am luat deja. Este Avraam, pe care l-am notat deja și avem trei frați care erau într-o coaliție cu el. David a avut un prieten numit Hiram, care a fost și prietenul lui Solomon, ajutându-l să construiască Templul. Acum trecem dincoace și îl avem pe Petru, pe Pavel, șapte epoci ale Bisericii, mesagerii și toată sămânța adevărată din cele șapte epoci ale Bisericii pe care le-am avut.

dav

I-am pus pe toți acolo, dar atașați de toți sunt alții. Când l-am luat pe Pavel am vorbit despre centurionul roman care i-a salvat viața, a fost un centurion care i-a salvat viața când a fost bătut în Ierusalim, apoi a fost un sutăș care a avut grijă de el când a călătorit spre Roma, l-a ocrotit ca să-și continue lucrarea. Deci, au existat oameni asociați cu Pavel. Aici jos îl voi scrie pe Dima. Dima a fost un tovarăș asociat cu el și în slujire.

dav

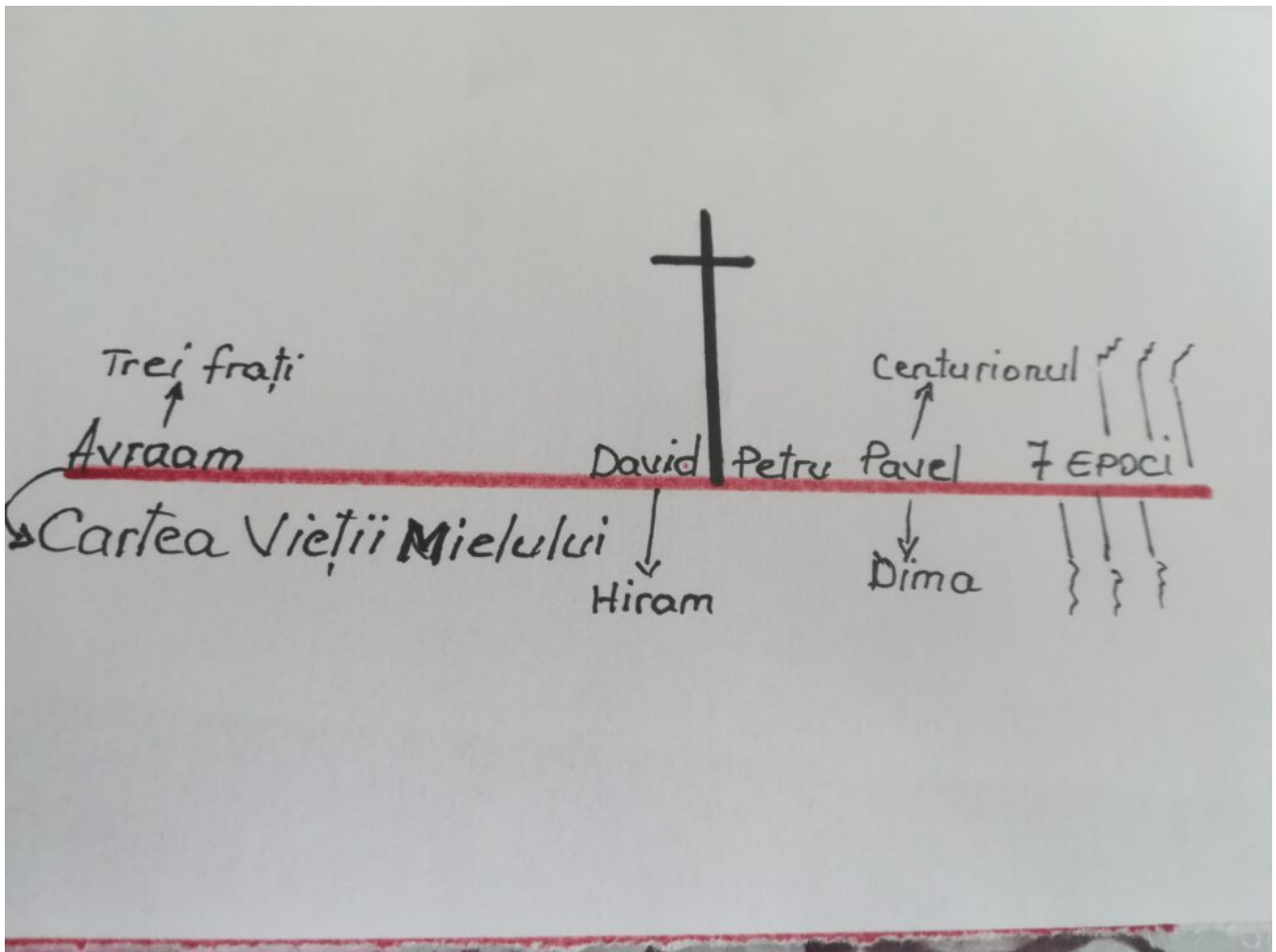
Și prin cele șapte epoci ale Bisericii pe care le-am avut, au fost tot felul de indivizi, tot felul de nume care au fost asociate cu această linie. Nu încercați să le citiți pentru că nu există nimic acolo. Ceea ce vreau să arăt este că ei erau atașați sau asociați cu acea Viață a lui Hristos care cobora, de aceea sunt legați de sămânța ființei lui Avraam, pentru că în Geneza 12, Dumnezeu a venit la Avraam. Aici vreau să vă pun o întrebare: Ce a făcut Avraam ca să-l atragă atenția lui Dumnezeu? A construit un templu? Ce dovezi avem că Avraam a făcut ceva pentru a-l determina pe Dumnezeu să coboare? Tot ce știm este că Avraam trăia așa cum trăiau toți ceilalți și făcea ce făceau ceilalți. Dar Dumnezeu a venit și i-a zis: „Vreau să pleci de aici și să mergi într-un loc pe care ți-l voi arăta, pentru că te-am ales!” Aceasta nu a avut nimic de-a face cu Avraam! Totul avea de-a face cu Dumnezeu și cu gândul pe care l-a avut El despre Avraam înainte de întemeierea lumii. Nu a contat câți idoli venera Avraam la vremea aceea, nu a contat ce făcea Avraam. El era un gând al lui Dumnezeu, era gena lui Dumnezeu încă înainte de întemeierea lumii și se exprima în ziua în care trăia, iar Dumnezeu a trebuit să-l ia și să-l mute în poziție, pentru că era parte din Planul de mântuire, era parte din Carte.

Așadar, Dumnezeu a venit la el fără ca Avraam să aibă vreun merit propriu. De aceea, când ajungem la descoperirea lui Avraam și a seminței lui Avraam, și vedem cum l-a chemat Dumnezeu pe Avraam, aceasta ar trebui să ne ajute să ne relaxăm, pentru că noi ne luptăm mereu și spunem: „Nu sunt destul de bun!” Nici Avraam nu a fost destul de bun, dar a fost cunoscut de Dumnezeu mai înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu nu a venit la Avraam pentru că a fost suficient de bun, ci a venit la el pentru că Dumnezeu știa deja că va exista un Avraam; Avraam a fost următoarea exprimare pe această Linie și de aceea, Avraam a trebuit să vină în vremea sa, în ziua sa, pentru că altfel, restul lui Hristos nu avea să se desfășoare.

Astfel, El a trebuit să-l ia pe Avraam și să-l pună în poziție, deoarece fără Avraam Planul s-ar fi oprit. Amintiți-vă că în mintea lui Dumnezeu, Planul era deja terminat; era deja scris în stelele cerului, era deja scris în piatră, în piramidă, de aceea, Dumnezeu nu putea face altceva decât să-l pună pe Avraam în poziție. Dumnezeu nu rearanjează stelele pentru că Planul este fixat înainte de întemeierea lumii. El nu desigilează Cartea care se desfășoară, ca să reșeze numele din Ea. Porțiunea din Cartea Vieții, numită Cartea Vieții Mielului, a fost stabilită și pecetluită înainte de întemeierea lumii. Din pricina aceasta, Dumnezeu a venit la Avraam, nu datorită meritelor lui, ci pe baza meritelor lui Dumnezeu, gândul și Cuvântul Său au fost exprimate. Astfel, i l-a dat lui Avraam și l-a adus în poziție. Dar când l-a adus pe Avraam în această poziție, a avut loc o mare schimbare a dispensației pentru că înainte ca Dumnezeu să fi ales, El nu a ales un popor sau o națiune individuală, ci avea toată umanitatea. Dar când a văzut răutatea omului, când a văzut că gândurile lui erau îndreptate numai spre rău și pornirea inimii lui era numai spre rău, Dumnezeu a hotărât să distrugă întreaga omenire. Este adevărat? Dar El urma să distrugă nu numai omenirea, ci tot ce era pe pământ, urma să distrugă tot, este adevărat?

Apoi a găsit unul. Credeți că tocmai l-a găsit sau credeți că știa deja că era acolo? Amin. L-a găsit pe neprihănitul Noe. Cum știm că Noe era neprihănit? Pentru că L-a crezut pe Dumnezeu, iar dovada că L-a crezut pe Dumnezeu este arca uriașă pe care a construit-o. Așadar, Noe a fost neprihănit în generația lui și prin aceasta a fost esențial pentru planul lui Dumnezeu. Astfel, Dumnezeu a pășit înainte pentru că în dreptatea Sa trebuia să distrugă pământul, dar în această Linie dreaptă a găsit unul din această Sămânță, o parte a Cuvântului Său, o parte a gândului Său, care era pe pământ, o exprimare a Cărții Vieții Mielului, o exprimare a lui Hristos.

Este în ordine dacă folosesc toți acești termeni. Deci, El l-a găsit pe Noe, și prin el este salvat pământul. De ce? Pentru că pe pământ a existat un atribut al lui Dumnezeu, a existat un atribut din Cartea Vieții, a existat o parte din gândul lui Dumnezeu, sămânța lui Dumnezeu pe pământ în acel moment.

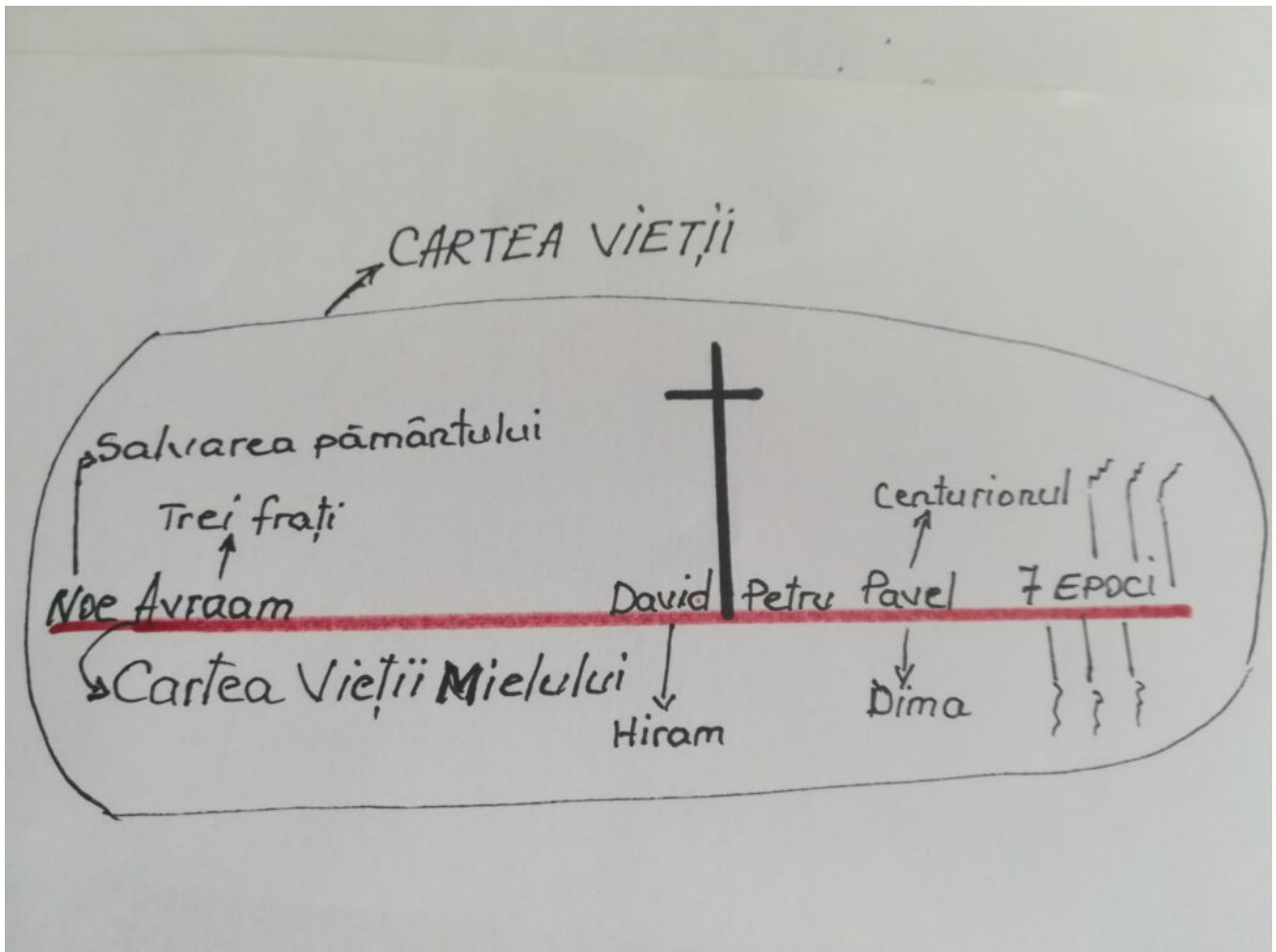

dav

Dumnezeu putea lucra prin acel individ, iar acel individ avea să devină salvarea pământului și a creației. De ce? Pentru că fără arcă ar fi murit toate animalele; fără arcă ar fi murit toată omenirea; fără arcă ar fi murit toate păsările. Amin. Astfel, Noe a venit și l-a exprimat pe Hristos, Cuvântul, în ziua lui. Amin. El s-a supus Cuvântului și a construit o arcă, aceasta fiind exprimarea Cuvântului lui Dumnezeu. Și acea manifestare a Cuvântului lui Dumnezeu a devenit salvare pentru creație.

De aceea spun că această Linie este Cartea Vieții Mielului. Apoi ceea ce este asociat în jurul Acesteia, voi desena din nou cercul meu, este Cartea Vieții. Acum, fiți atenți și urmăriți-mi gândul.

Fratele Branham a spus: „Există o porțiune sau o secțiune din Cartea Vieții care se numește Cartea Vieții Mielului.”

dav

El a spus: „Este toată Cartea Vieții Mielului.” Astfel, el a avut toate aceste terminologii diferite. A spus că par a fi două Cărți, dar este o singură Carte, iar în această Carte este o înregistrare a Seminței. Aceasta este Linia roșie și tot ce este pe acea Linie coboară prin tine. Pe măsură ce coboară prin tine, tu nu poți spune: „Aceasta este Sămânța”, pentru că tot ce vezi este Avraam; îl vezi pe Noe, în vezi pe Moise, dar nu vezi Viața care lucrează prin Aceasta, așa că înapoi, în spatele Ei, am s-o spun altfel. Înapoi, în spatele lui Moise era Viața lui Hristos; în spatele lui Avraam era Viața Cuvântului sau Viața lui Hristos (Amin); în spatele lui David era Hristos, în spatele tuturor acestor lucruri era Hristos. Când te-ai uitat, tu ai văzut un om, l-ai văzut pe Noe, pe Moise, l-ai văzut pe Avraam, pe David și pe toți acești oameni, dar nu ți-ai dat seama că era Dumnezeu care scria în carne aceeași Biblie pe care a scris-o în ceruri.

Am văzut un Fulger, dar nu l-am văzut pe Hristos până la deschiderea Peciților. Și când s-au deschis Pecițile, am recunoscut unde a fost Hristos tot timpul, pentru că Dumnezeu Își scria Cuvântul în viețile ființelor umane care manifestau acel Cuvânt trupest. Dumnezeu Își scria Biblia. Amintiți-vă că ce avem aici (fratele Chad arată

Biblia), a venit după ce a fost arătat pe pământ sau după ce profetul ne-a dat profeția. Atunci a fost înregistrat. După ce și-a început slujba, Pavel a început să scrie Epistole, corect? Așadar, el a scris ce s-a întâmplat; Moise a scris ce s-a întâmplat, ceea ce înseamnă că Aceasta este o înregistrare a lui Dumnezeu care-Și manifesta Cuvântul în ființele umane. Aceasta este Biblia noastră. Cu alte cuvinte, aș putea spune că Linia aceea este Biblia. Corect? Este tot ce este asociat cu Aceasta. La fel s-a întâmplat în dispensația lui Noe; ei puteau primi viață datorită lui Noe.

O voi spune altfel. Dacă iei Cartea Vieții, cercul pe care l-am desenat, și scoți Viața semințelor, nu mai ai Viață și toate acele nume nu vor mai fi acolo. Dacă scoți Viața semințelor, nu există Viață decât în Cartea Vieții Mielului, deoarece există o secțiune, o parte din înregistrarea Seminței, care este mintea lui Dumnezeu, este gândul lui Dumnezeu, sunt atributele lui Dumnezeu, sunt semințele genă ale lui Dumnezeu, este Dumnezeu Însuși împărțit în forme, pentru că este conținut în Cartea Vieții. Acum, tot din Cartea Vieții poate avea Viață datorită Fluxului Vieții care este în Cartea Vieții, dar dacă scoți afară Fluxul Vieții, nu există Viață. Sper că înțelegeți.

Cei care sunt salvați în Cartea Vieții, nu sunt neapărat Sămânța genă a lui Dumnezeu, Sămânța care vine prin voia lui Dumnezeu sub un legământ pe care Dumnezeu l-a făcut cu Avraam.

Ascultați, când Dumnezeu l-a ales pe Avraam, a făcut-o fără nici un motiv omenesc bun, nu a existat nici un merit pământesc pentru a-l alege, ci a existat doar un motiv ceresc. Dumnezeu l-a ales pe Avraam înainte ca el să facă ceva, înainte ca Avraam să se supună primei Sale porunci.

Dumnezeu a spus...Haideți să citim Geneza 12.1:

„Domnul zisese lui Avraam: „Ieși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.”

Dumnezeu i-a arătat deja aceasta înainte, pentru că aceasta i-a spus: „Domnul zisese...” Dar înainte ca Avraam să asculte pe deplin de această poruncă, tatăl lui l-a luat și au plecat din Ur la Haran. Astfel, fratele Branham ne spune că Avraam nu a ascultat pe deplin de Glasul lui Dumnezeu pentru că el a ieșit împreună cu tatăl său. Apoi, la sfârșitul capitolului 11, citim că Terah tatăl lui Avraam, a murit, iar în capitolul 12, citim că „Domnul zisese...”, iar Domnul nu mai repetă ce-i spusese

deja pentru că aceasta a fost înainte ca Avraam să se supună, înainte ca Avraam să asculte de Cuvânt. Scriptura spune:

„Domnul zisese lui Avraam: „Leși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.

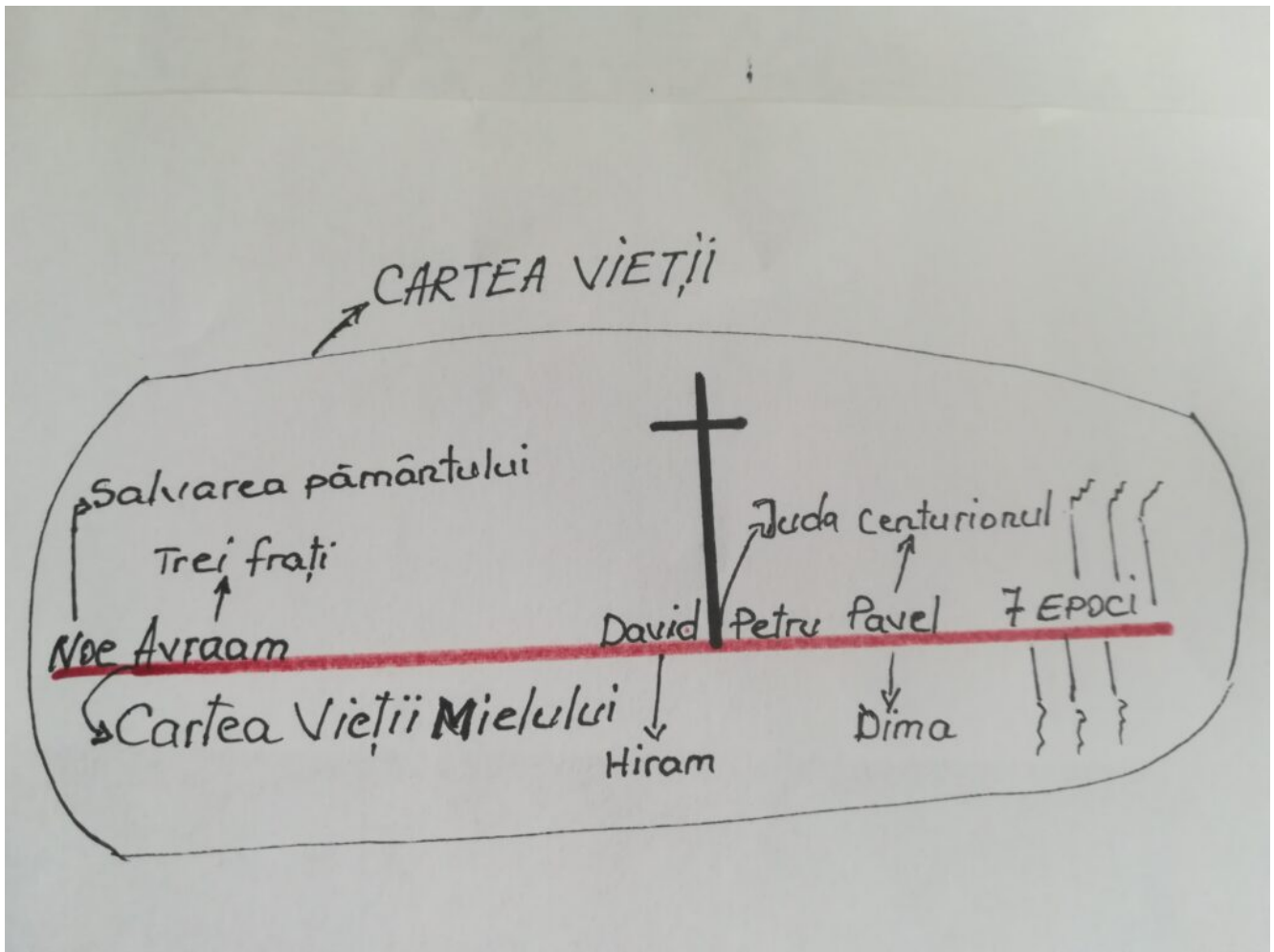
Voi face din tine un neam mare, și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvântare.

Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.”

Lăudat să fie Dumnezeu! Legământul lui Avraam este un legământ nou pe care Dumnezeu nu-l mai făcuse înainte. El a făcut un legământ cu Adam: „Dacă nu vei mânca din acest pom, va fi bine, dar dacă mănânci, vei muri.” Dar Adam a încălcat legământul iar Dumnezeu a făcut mai târziu, un alt legământ cu Noe, dar nici el nu a putut ține legământul. Generația de după Noe, a construit un turn Babel, au început o religie falsă și toate acele lucruri iar Dumnezeu a coborât ca să-i distrugă. Dar pentru că a jurat că nu va mai distruge niciodată orice făptură, nu a putut să-i distrugă la turnul Babel, așa că ceea ce a făcut, a fost să le încurce limbile și să-i împrăștie de acolo.

După ce le-a încurcat limbile și i-a despărțit, a scos unul de acolo căruia i-a spus: „Voi începe răscumpărarea chiar de aici.” El i-a zis lui Avraam: „Du-te, ca să fii o binecuvântare. Eu îi voi binecuvânta pe cei care te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema.”

Astfel, noi suntem încă sub aceeași binecuvântare; toată Sămânța Împărătească din acea zi, Sămânța credinței din acea zi înainte, sunt sub acea binecuvântare. Totul are de-a face cu Cartea Vieții, pentru că atunci când ajungi la Dima, când Dima l-a părăsit pe Pavel, numele lui a fost șters din Cartea Vieții. Noi știm că chiar aici l-am avut pe Iuda care a umblat cu Isus și a fost părtăș la o slujbă adevărată pentru că a avut darul de vindecare, și știm că numele lui se afla în Cartea Vieții, dar pentru că l-a blestemat pe Hristos, pentru că a luptat împotriva lui Hristos, numele lui a fost șters din Cartea Vieții.

dav

În ordine. „Al căror nume au rămas.” Fratele Branham spune că Nicodim și Gamaliel i-au ajutat pe copiii lui Israel într-un timp și au stat de partea lor. Vă amintiți că Gamaliel a intervenit când ei îi persecutau pe creștini după învierea lui Hristos, după Rusalii și a spus: „Lăsați-i în pace. Dacă lucrarea aceasta este de la Dumnezeu, vă veți trezi că luptați cu Dumnezeu; iar dacă nu este de la Dumnezeu, se va nimici singură.”

Fratele Branham a spus că Gamaliel și Nicodim au numele scris în Cartea Vieții pentru că i-au susținut pe aleșii lui Dumnezeu. De ce i-au susținut? Ei nu i-au susținut pe Petru sau Ioan, ci au susținut Viața care era în Petru și Ioan.

Nicodim a fost și el un ajutor care l-a susținut pe Isus în Sinod. El a spus ceva de genul: „Este corect să condamnați un Om, fără ca mai înainte să-L judecați?” Atunci ei l-au privit și au spus: „Și tu ești unul dintre ucenicii Lui?” Vedeți? El l-a susținut pe Hristos iar fratele Branham i-a folosit pe cei doi bărbați ca un exemplu pentru cei care ar putea fi în Cartea Vieții. Vă dați seama ce ar fi cu cei doi bărbați dacă Hristos nu ar fi fost exprimat în acea zi? Ce șanse ar avea la Viață?

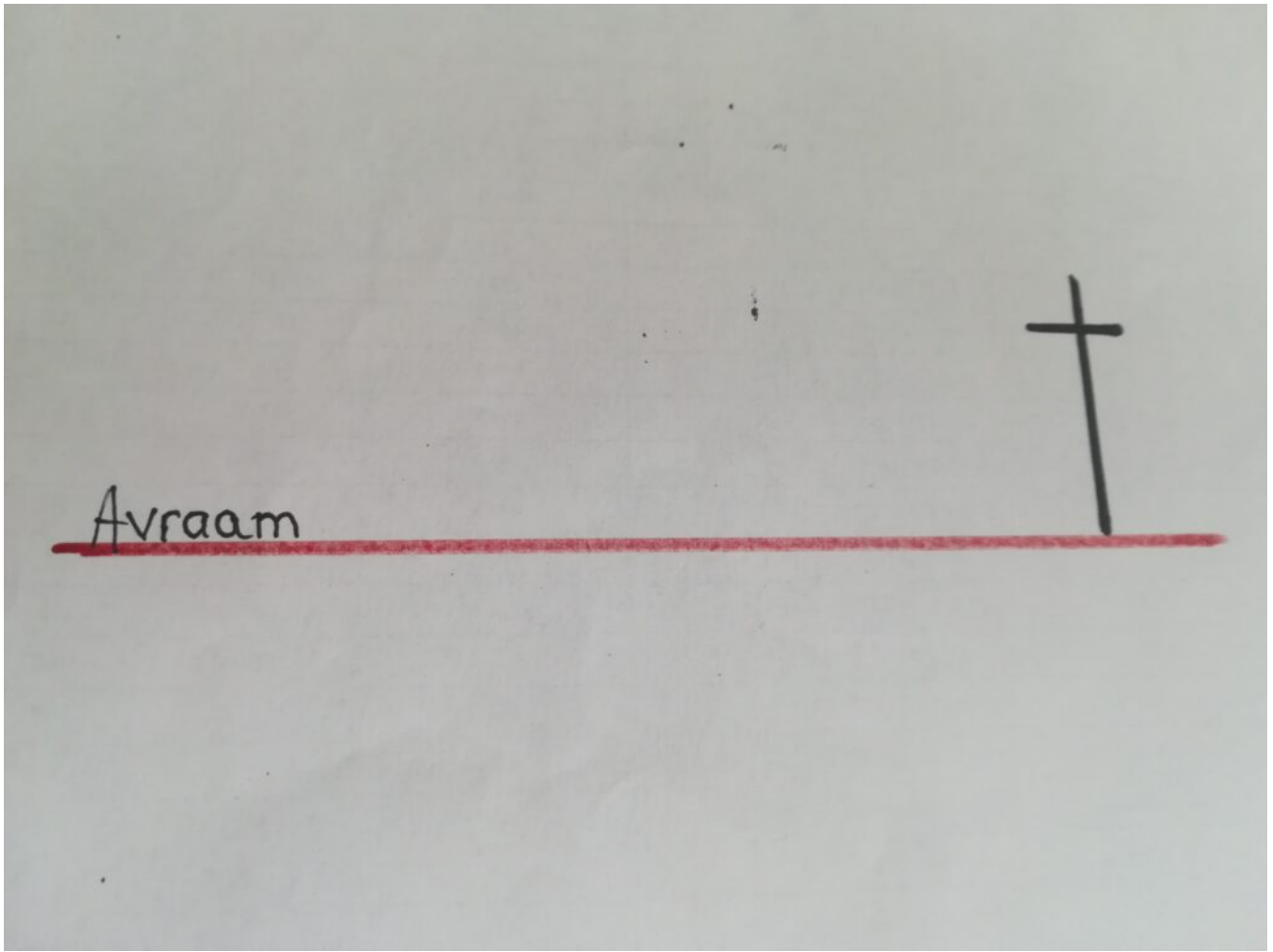
Dacă iei Cartea Vieții Mielului și elimini Sămânța înregistrată, nu există Viață; dar din cauză că Sămânța este înregistrată, există o șansă la Viață și pentru alții.

Pur și simplu eu nu știu alt mod de a spune aceasta.

Acum, ce faci tu aici, pe acest pământ sub binecuvântarea lui Avraam? Tu ești aici pentru a fi o binecuvântare. În această zi există o manifestare a lui Hristos, dar nu toată lumea este rânduită să facă parte din acea Sămânță de Viață pentru că Dumnezeu a început să trateze cu umanitatea într-un anumit fel sub Avraam, și acum există o binecuvântare care poate veni sub acel legământ din care și noi facem parte.

Există o binecuvântare care poate veni peste cei care vor binecuvânta acea Viață, și există un blestem care vine peste cei care vor blestema acea Viață. Astfel, acum vedeți că cei din Cartea Vieții, primesc Viață datorită asocierii sau acțiunii lor cu privire la Viața lui Dumnezeu, la Viața Seminței care este conținută în Cartea Vieții. Aceasta le dă Viață pentru că fratele Branham a spus că ei nu au Viață Veșnică, ci doar Sămânța care este pe acea linie, Ea este singura care posedă Viața Veșnică; iar celorlalți le este permis să vină la Viața Veșnică la judecata de la Tronul alb, pe baza a ceea ce au făcut cu Cuvântul cu care au avut contact pe pământ. Laudă lui Dumnezeu! Unde mergem de aici? O, haideți să desenăm o altă imagine

Să revenim la această linie. Voi fi doar pe prima jumătate. Când venim la Avraam, Dumnezeu scrie pe pământ în viața lui Avraam ceea ce a scris deja în stelele din ceruri.

dav

Astfel, când Avraam se mișcă, orice i se întâmplă, Dumnezeu este atent la viața lui și știa ce se întâmpla cu Avraam; era esențial ce se întâmpla cu el, era esențial pentru Planul Său de răscumpărare și restaurarea Capodoperei.

Ochii lui Dumnezeu sunt pe Avraam pentru că ceea ce se întâmplă cu Avraam, contează. Am să citesc un citat care ne este foarte familiar și pe care eu îl citesc de ceva vreme. Este din mesajul **Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită**.

„Acum vedeți Pecițile? Când El era în lucrarea Sa de mediere acolo în urmă, răscumpărând, dar într-o zi, El vine înapoi să ia această Carte pe care a răscumpărat-o. Și tot ce este în Cartea aceasta va fi El, pentru că aceasta este credinciosul, cuvintele din Carte, și Cuvântul este El.” Așadar, aceasta a fost exprimat în fiecare zi sau în fiecare epocă, cuvintele din Carte, și tot ce este în acea Carte este El. În ordine.

Să mergem la Geneza 12.10-20. Voi încerca să termin acest gând.

„A venit însă o foamete în țară, și Avram s-a coborât în Egipt ca să locuiască pentru câtăva vreme acolo, căci era mare foamete în țară.

Când era aproape să intre în Egipt, a zis nevastei sale Sarai: „Iată, știu că ești o femeie frumoasă la față.

Când te vor vedea egiptenii, vor zice: „Aceasta este nevasta lui!” Și pe mine mă vor omorî, iar pe tine te vor lăsa cu viață.

Spune, rogu-te, că ești sora mea, ca să-mi mergă bine din pricina ta și sufletul meu să trăiască datorită ție.”

Când a ajuns Avram în Egipt, egiptenii au văzut că nevasta lui era foarte frumoasă.

Slujbașii cei mai de frunte ai lui Faraon au văzut-o și ei și au lăudat-o la Faraon, și femeia a fost adusă în casa lui Faraon.

Pe Avram l-a primit bine din pricina ei și Avram a căpătat oi, boi, măgari, robi și roabe, măgărițe și cămile.

Dar Domnul a lovit cu mari urgii pe Faraon și casa lui din pricina nevastei lui Avram, Sarai.

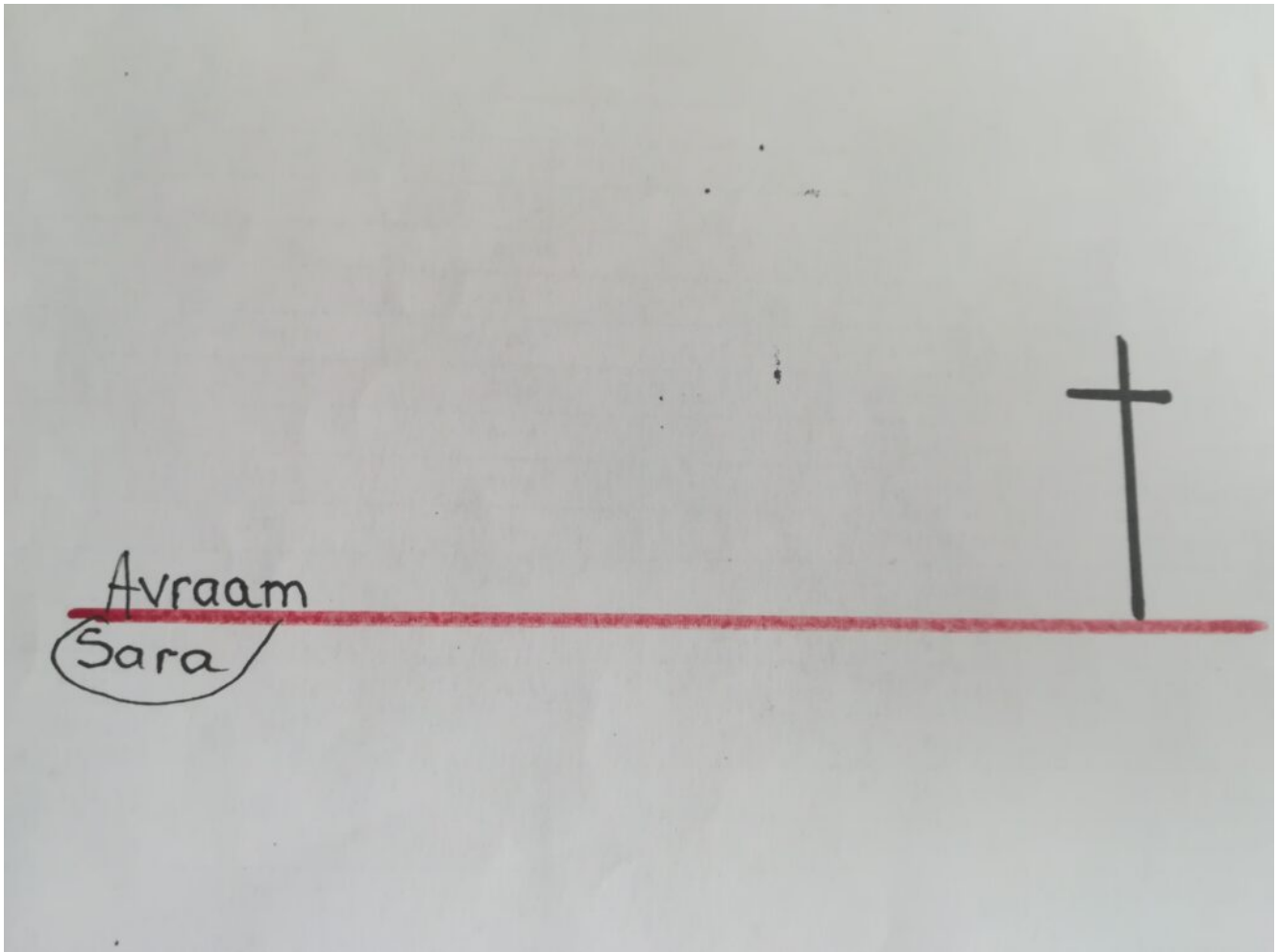
Atunci, Faraon a chemat pe Avram și i-a zis: „Ce mi-ai făcut? Pentru ce nu mi-ai spus că este nevastă-ta?

De ce ai zis: „Este sora mea”, și am luat-o astfel de nevastă? Acum, iată-ți nevasta; ia-o și pleacă!”

Și Faraon a dat poruncă oamenilor lui să-l petreacă pe el, pe nevasta sa și tot ce avea.”

Când ne uităm la povestea aceasta, vedem că Avraam a coborât în Egipt, un loc în care nu ar fi trebuit să fie, pentru că Dumnezeu i-a spus să locuiască în ținutul pe care i l-a dat El, în țara făgăduinței. Dar el a plecat în Egipt din cauza foametei, iar când a ajuns acolo i-a spus soției sale, noi am citit toată povestea, să spună că este sora lui, așa că Faraon a luat-o în casa sa. Atunci, Dumnezeu a început să-l lovească pe Faraon cu urgii, dar Faraon nu știa că făcea ceva rău, iar Avraam nu știa că nu făcea bine. Însă Dumnezeu avea deja un Plan scris în stele, care venea din gândul, din mintea Sa înainte de întemeierea lumii, iar acel Plan a fost reflectat

În stele și în piramidă, de aceea Dumnezeu nu putea să-l schimbe. Acest Plan vine aici, pentru că Sara este o parte din Avraam, ei sunt conectați împreună, în mintea lui Dumnezeu sunt împreună, iar din această unire va veni Isaac, pentru că Isaac era în stele, pentru că Isaac era în mintea lui Dumnezeu, pentru că Isaac era în Cartea Vieții Mielului. Deci, era în stele, era în piramidă.

dav

Așadar, Isaac trebuia să iasă din Avraam și Sara, de aceea, Dumnezeu S-a uitat în jos, dar nu a spus: „Oh, săraca Sara nu vrea să fie în situația aceasta! Îmi pare rău pentru ea!” Nu era felul acesta de gând! Dumnezeu Își protejează propriul Cuvânt. Amin. Dumnezeu privește după Cuvântul Său și Îl păzește, așa că l-a chinuit pe Faraon din cauza Cuvântului Său, nu pentru că Faraon a fost un tip căzut și a făcut un lucru oribil. Din câte știa, Faraon nu a făcut nimic rău, dar Dumnezeu veghea asupra Cuvântului Său, pentru că acel Cuvânt nu Se putea schimba.

El este Același ieri, azi și pentru întotdeauna, de aceea, Dumnezeu trebuia să-Și aducă Cuvântul la împlinire, Isaac trebuia să iasă din Avraam, prin Sara, soția sa legală. Aceștia doi erau deja una în mintea lui Dumnezeu și Isaac trebuia să vină de acolo. Astfel, Dumnezeu a protejat-o pe Sara, dar nu pentru că i-a părut rău de

ea, ci a protejat-o din pricina Cuvântului Său. Laudă lui Dumnezeu!

Să mergem mai departe și să deschidem la Geneza 20. Vreau să fac aceasta repede. Ultima dată v-am spus cât voi predica, dar nu mai fac aceasta, deoarece spun lucruri care nu sunt adevărate și mă simt vinovat, așa că trebuie să mă pocăiesc pentru aceasta. Iau doar câteva minute pentru un gând cu adevărat important pe care vreau să-l împărtășesc cu voi din Geneza 20.1-6:

„Avraam a plecat de acolo în țara de miazăzi, s-a așezat între Cades și Şur și a locuit ca străin în Gherar.

Avraam zicea despre Sara, nevastă-sa: „Este sora mea!” S-a temut să spună că este nevastă-sa, ca să nu-l omoare oamenii din cetate din pricina ei. Abimelec, împăratul Gherarului, a trimis și a luat pe Sara.

Atunci, Dumnezeu S-a arătat noaptea în vis lui Abimelec și i-a zis: „Iată, ai să mori din pricina femeii pe care ai luat-o, căci este nevasta unui bărbat.”

Abimelec, care nu se apropiase de ea, a răspuns: „Doamne, vei omorî Tu oare chiar și un neam nevinovat?”

Nu mi-a spus el că este soră-sa? Și n-a zis ea însăși că el este frate-său? Eu am lucrat cu inimă curată și cu mâini nevinovate.”

Dumnezeu i-a zis în vis: „Știu și Eu că ai lucrat cu inimă curată, de aceea te-am și ferit să păcătuiești împotriva Mea.”

El nu l-a oprit pe Abimelec ca să nu păcătuiască împotriva Sarei, nu de aceea a coborât la el într-un vis, nu de aceea l-a lovit cu urgii și a închis pântecele femeilor. El a coborât să-i vorbească într-un vis lui Abimelec, care nu era ceea ce era Avraam. Avraam era linia semințelor, nu Abimelec. Abimelec a fost neprihănit pentru că nu a făcut aceasta intenționat; și pentru că era drept, Dumnezeu a venit la el și i-a spus: „Ești un om mort! Ești sub blestem! Pântecele sunt deja închise în națiunea ta, iar tu vei muri pentru că ai luat soția unui bărbat.” Atunci el a spus: „Doamne, Tu cunoști nevinovăția inimii mele. Știi că m-a mințit.” Și Dumnezeu a zis: „Știu nevinovăția inimii tale, de aceea te-am împiedecat să păcătuiești împotriva Mea.” Ce făcea El? Își proteja Cuvântul, pentru că Isaac trebuia să vină din Avraam, prin Sara. Amin. Abimelec nu știa aceasta, dar stătea în opoziție cu Cuvântul lui Dumnezeu. Prin ce făcuse, el urma să împiedice Cuvântul, urma să-L

devieze, de aceea, Dumnezeu a coborât și S-a implicat în mod supranatural în situație, pentru că trebuia să manifeste ceea ce era în mintea Sa, trebuia să manifeste ceea ce era scris în urmă, în Cartea Vieții, trebuia să manifeste ceea ce este scris în stele. Înțelegeți ce spun? Dumnezeu trebuia să coboare, trebuia să intervină, trebuia să avertizeze pentru că trebuia să păstreze acel pântec pentru că acela era Planul lui. De aceea, a ieșit Cuvântul să oprească acea ieșire care aducea blestemul și moartea chiar dacă Abimelec nu era conștient de aceasta și deși Faraon nu fusese conștient de aceasta. Ei nu o făceau conștient, dar a veni împotriva Cuvântului chiar și neintenționat, aduce moarte. Cuvântul este Viață, dar a veni împotriva Vieții este moarte. Astfel, mișcarea Vieții în acea zi venea de la Avraam prin Sara, la Isaac; aceasta era mișcarea Vieții, iar oprirea ei aducea moarte și blesteme, de aceea Dumnezeu a coborât ca să-și protejeze Cuvântul.

Vreau să mai citesc ceva. Să deschidem la Geneza 22. Sper că lucrul acesta devine din ce în ce mai clar și mai clar. Geneza 22.6-14:

„Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot, le-a pus în spinarea fiului său Isaac și a luat în mână focul și cuțitul. Și au mers astfel amândoi împreună.

Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său Avraam, a zis: „Tată!” „Ce este, fiule?” i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: „Iată focul și lemnele, dar unde este mielul pentru arderea de tot?”

„Fiule”, a răspuns Avraam, „Dumnezeu Însuși va purta grijă de mielul pentru arderea de tot.” Și au mers amândoi împreună înainte.

Când au ajuns la locul pe care i-l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar și a așezat lemnele pe el. A legat pe fiul său Isaac și l-a pus pe altar, deasupra lemnelor.

Apoi, Avraam a întins mâna și a luat cuțitul, ca să înjunghie pe fiul său.

Atunci, Îngerul Domnului l-a strigat din ceruri și a zis: „Avraame! Avraame!” „Iată-mă!” a răspuns el.

Îngerul a zis: „Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.”

Avraam a ridicat ochii și a văzut înapoia lui un berbec încurcat cu coarnele într-un

tufiş, și Avraam s-a dus de a luat berbecul și l-a adus ca ardere de tot în locul fiului său.

Avraam a pus locului acelaia numele: „Domnul va purta de grijă”. De aceea se zice și azi: „La muntele unde Domnul va purta de grijă”.

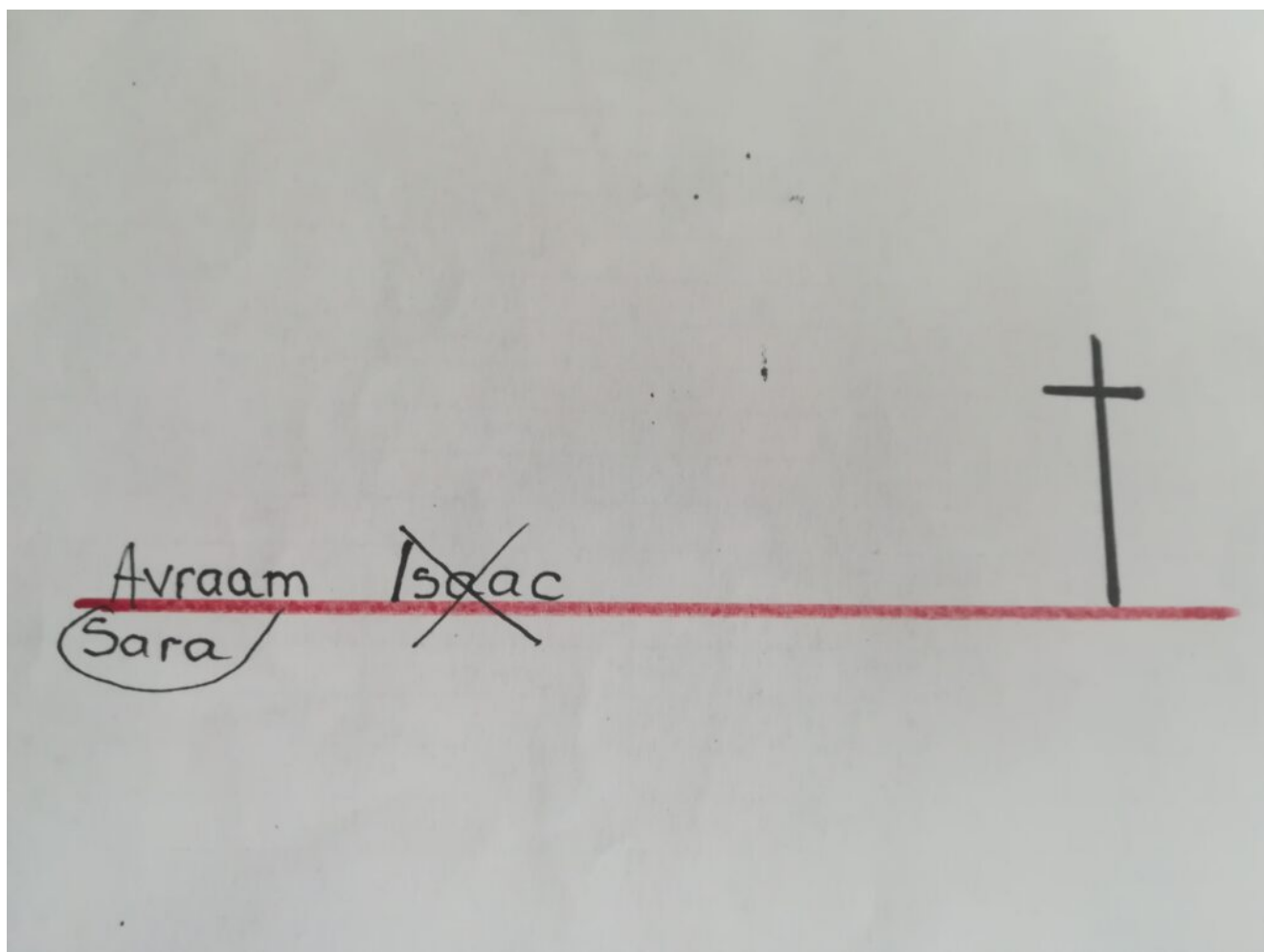
Să trecem la Evrei 11.17-19:

„Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare, el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!

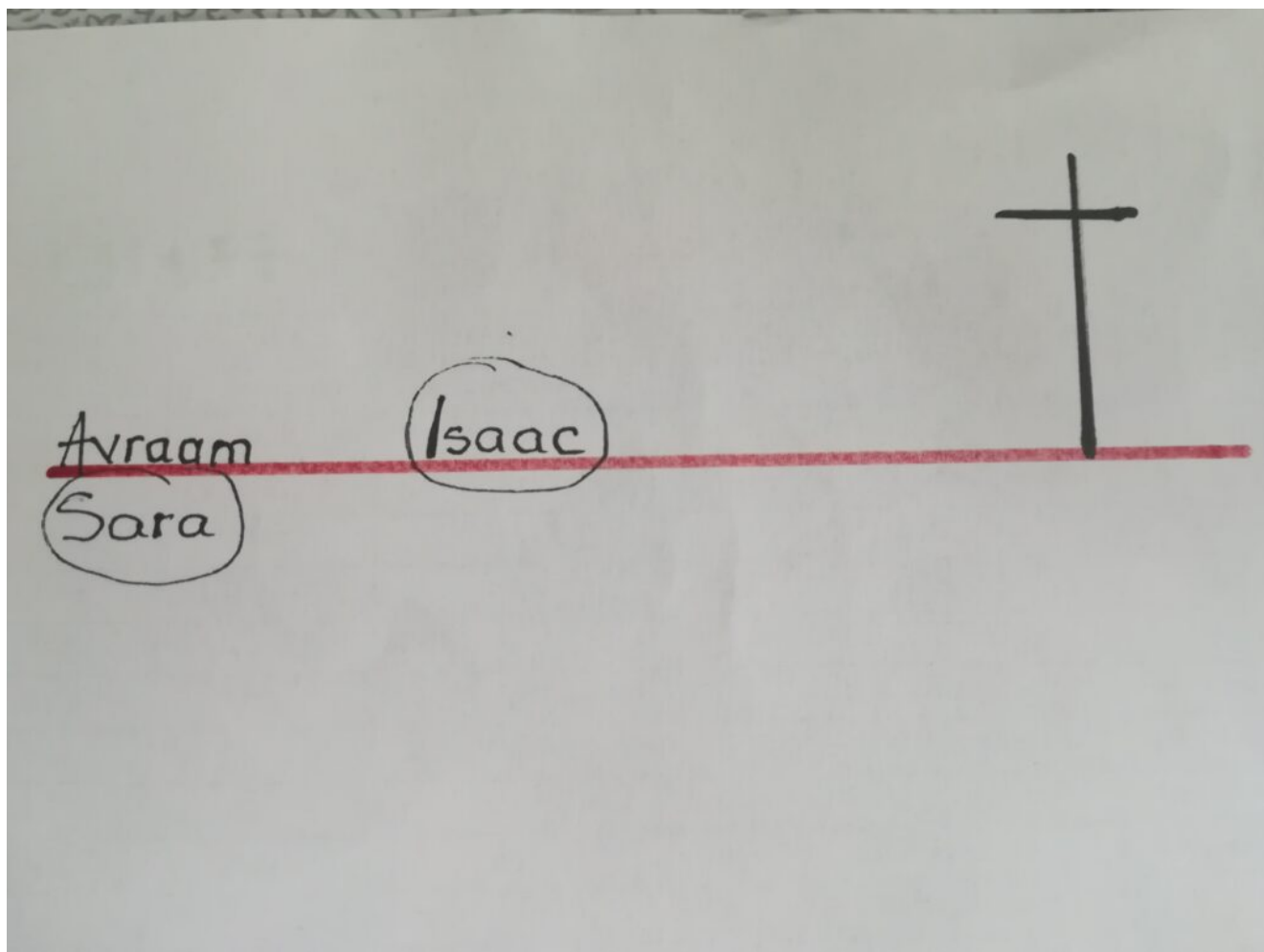
El căruia i se spusese: „În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!”

Căci se gândea că Dumnezeu poate să învieze chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.”

Ascultați, lui Avraam i s-a dat o poruncă, i s-a spus să meargă să-l ucidă pe Isaac, dar Avraam era o sămânță a credinței.

Avraam l-a primit pe Isaac „ca înviat din morți”. Printr-o promisiune, el știa că Dumnezeu i-a spus: „În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!” Acesta era Cuvântul lui Dumnezeu care nu Se poate schimba.

dav

Astfel, acum acesta era Cuvântul lui Dumnezeu. Și iată că i s-a spus să meargă să-lucidă pe Isaac. În această etapă a călătoriei sale, Avraam a învățat să nu pună întrebări și să se supună, așa că a plecat ascultător. Și plecându-se în ascultare, el și-a luat fiul, lemnele, cuțitul, tot ce avea nevoie pentru aducerea jertfei, dar Isaac s-a uitat la el și l-a întrebat: „Tată, avem totul pentru jertfă, dar unde este mielul de jertfă?” Și ascultați ce răspunde: „Dumnezeu Își va oferi un miel.” Ce spune el? Că Dumnezeu trebuie să se îngrijească de aceasta. Amin. Evrei ne spune că Avraam credea că, chiar dacă îl va ucide, Dumnezeu îl putea învia din morți, deoarece știa că în Isaac va avea o sămânță care-i va purta numele. Deci, Isaac trebuia să trăiască, fiindcă Dumnezeu nu poate să-șiucidă propriul Cuvânt. Isaac nu era numai fiul lui Avraam; Isaac era manifestarea Cuvântului lui Dumnezeu, sămânța lui Avraam care-i va purta numele urma să vină prin Isaac. Așadar, Isaac nu putea să rămână mort, ci trebuia să revină la viață. Aceasta era credința cu

care s-a dus Avraam pe Muntele Moria. El știa că Dumnezeu a păstrat-o pe Sara curată în casa lui Faraon și l-a oprit pe Abimelec s-o atingă; știa că aceasta era sămânța făgăduită, că în Isaac va avea o sămânță care-i va purta numele; nu în Ismael, ci în Isaac. El știa că prin această etapă a călătoriei, a ajuns la credința desăvârșită și știa că Cuvântul lui Dumnezeu nu va eșua niciodată: „Chiar dacă îl ucid, Dumnezeu îl va învia din morți, pentru că sămânța mea va fi numită în Isaac.” Astfel, Avraam a mers acolo cu credință desăvârșită în inimă și în ascultare desăvârșită de Dumnezeu. El nu știa ce se va întâmpla, dar credea că Dumnezeu îl va ridica.

Deci, ce a făcut Dumnezeu? Vreau să vă pun o întrebare. Dumnezeu i-a oferit lui Avraam berbecul încurcat într-un tufiș? Nu. Dumnezeu Și-a oferit Lui Însuși berbecul încurcat în tufiș. Berbecul acela nu a fost pentru Avraam și nici pentru Isaac, berbecul acela a fost pentru Dumnezeu. Amin. Dumnezeu nu putea să-Și ucidă propriul Cuvânt, așa că a trebuit să ofere un înlocuitor, și a oferit înlocuitorul pentru că spusese deja că „În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele”, cu condiția ca el însuși să fie un miel. Scriptura spune aceasta.

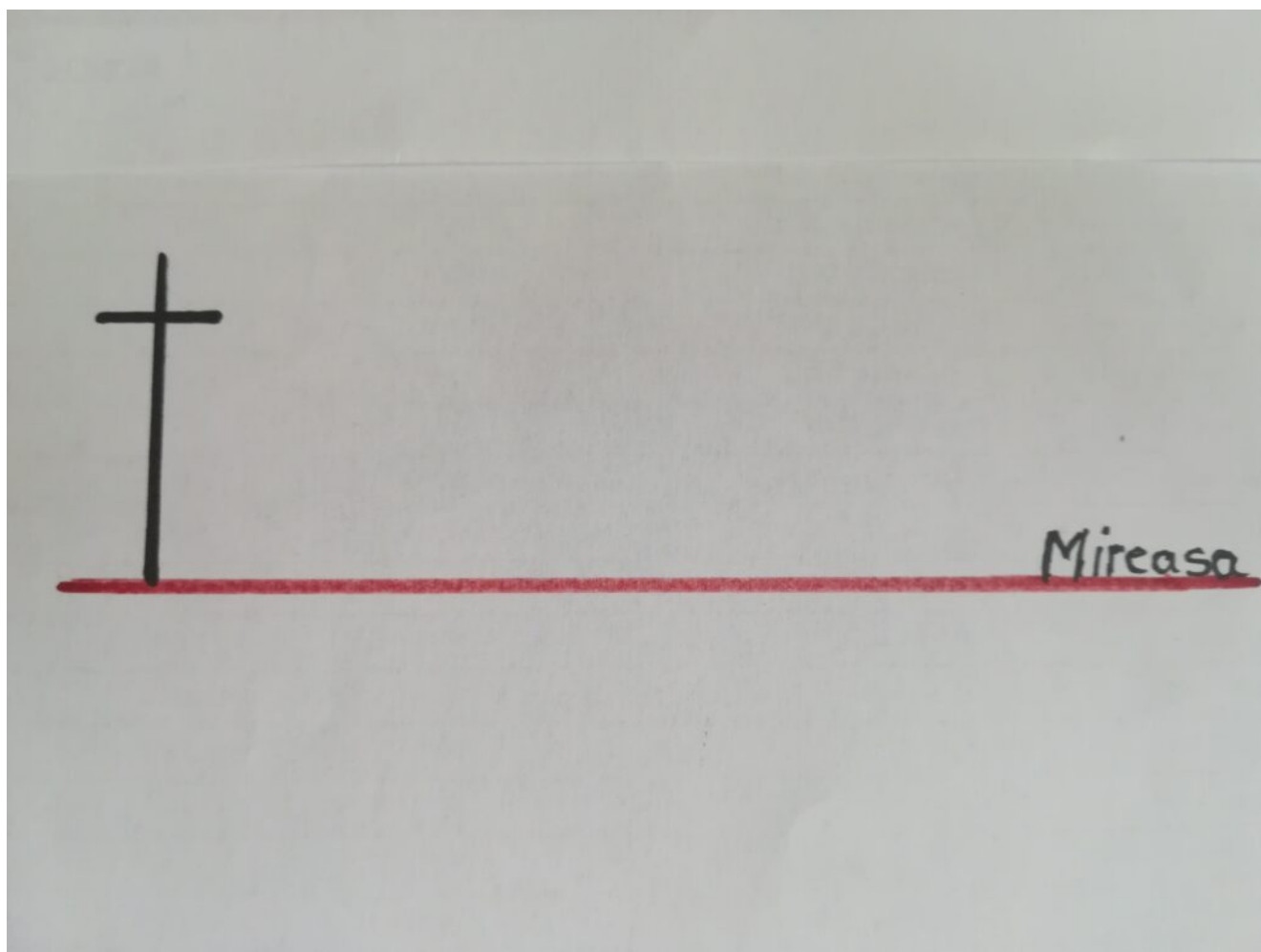
Iată ce spune fratele Branham despre aceasta în mesajul **Stăpânind poarta dușmanului după ce va birui:**

„V-ați gândit vreodată de unde a venit berbecul acela? Amintiți-vă că țara era plină de lei, lupi și șacali, fiare care căutau vânat. El s-a dus departe de civilizație, sus pe vârful muntelui unde nu se găsea apă și a ridicat pietrele de jur împrejur pentru a face altarul. Dar se unde a venit berbecul? Acea nu a fost o viziune, el a ucis berbecul și a curs sânge. Ce a spus el? „Dumnezeu Însuși este în stare să-Și asigure o jertfă.” Dumnezeu Și-a păstrat Cuvântul și a creat un berbec în tufiș. Pentru a-Și păstra Cuvântul, El S-a implicat în mod supranatural în situație. Laudă lui Dumnezeu!

El a spus: *„Cum te vei ridica din scaunul cu roțile? Cum se va face bine copilul acela bolnav de inimă? Oricare ar fi problema, „Dumnezeu Însuși va purta de grijă.” Avraam a crezut. Patriarhul a stat credincios pe făgăduință, fiindcă El îi spusese: „Sămânța ta! Pentru că ai crezut Cuvântul Meu indiferent de împrejurări, sămânța ta va birui porțile vrăjmașului.” Desigur, vrăjmașul îi spusese: „Este prea bătrână și la fel tu! Și aceasta și cealaltă...” Dar Avraam a stat tare pe făgăduința Lui. Omul care are o astfel de credință, va sta tare pe Cuvântul lui Dumnezeu indiferent de împrejurări. Dacă nu poți face aceasta, nu ești sămânța lui Avraam,*

fiindcă aceasta este credința pe care a avut-o Avraam și sămânța lui.”

Avraam era convins că Dumnezeu Își va ține Cuvântul și că Isaac era o manifestare a aceluși Cuvânt. El s-a supus lui Dumnezeu, iar când Isaac l-a întrebat: „Unde este mielul?”, a răspuns: „Dumnezeu Își va oferi El Însuși un miel.” Când am citit în Evrei, am văzut că Avraam a crezut că chiar dacă îl va ucide, Dumnezeu va putea să-l învie din nou. El nu a putut să creadă că dacă Isaac va muri, va rămâne mort, pentru că a crezut în Cuvântul lui Dumnezeu, și acesta a fost Cuvântul pentru acea oră. Astfel, Dumnezeu S-a implicat El Însuși în situație și Și-a oferit un miel. Laudă lui Dumnezeu!

dav

Aici jos avem o Mireasă. Ea este manifestarea Cuvântului promis pentru această oră. Ea face parte din Cartea Vieții, este o înregistrare a acelei Semințe; ea este Pomul vieții restaurat ca Pomul Mireasă. Ea este toate acele lucruri. Ascultați, credeți că faceți parte din aceasta? Atunci nimic nu poate învinge aceasta în viața ta. Aceasta nu este pentru că lui Dumnezeu îi este milă de tine, nici pentru că ai o dispoziție neplăcută și lui Dumnezeu îi pare rău pentru tine, așa că te va vindeca, te va elibera și te va ocroti. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său în tine.

Amin. De câte ori S-a implicat Dumnezeu în viața ta în mod supranatural, pentru a te opri de la ceva, ca să te vindece sau să te elibereze și a schimbat împrejurările în mod supranatural? De ce a făcut aceasta? Nu pentru că lui Dumnezeu i-a părut rău de tine, ci pentru că Dumnezeu veghează asupra împlinirii Cuvântului Său pentru ceasul acesta. Tu trebuie să fii aici și trebuie să faci orice spun stelele că vei face. Crezi că una din acele stele te reprezintă? Amin. Crezi că ești în Cartea Vieții Mielului? Crezi că ai fost în gândurile lui Dumnezeu și a rânduit tot ce vei face? Și o vei face. Niciun plan al diavolului, nimic din ce vei decide tu sau altcineva, nu va putea opri vreodată acel Plan să înainteze, pentru că Dumnezeu Se va implica în mod supranatural în situație și va schimba împărățiile, va schimba împrejurările, va muta munții literalmente, pentru că face Cuvântul să meargă înainte.

Oh, așa cum am spus înainte, am atârnat de multe în inima mea, dar voi încheia cu acest gând. Să privim la apostolul Pavel. În timp ce Pavel cobora, prin el a fost manifestarea Cuvântului pentru acea zi. Despre el a fost o profeție din Vechiul Testament, că va fi lumina neamurilor. Astfel, a trebuit să meargă la neamuri, a trebuit să le ducă mesajul harului. El a fost vasul, nu altcineva.

De câte ori S-a implicat Dumnezeu în diferite situații ca să-l salveze pe Pavel, pentru că el trebuia să continue să manifeste ceea ce era deja scris în mintea lui Dumnezeu; ceea ce era în Cartea vieții pământului, ceea ce era în poveste? Înțelegeți ideea? Tu nu poți rearanja pietrele din piramidă și nu poți muta stelele. Deci, ce trebuia să facă Dumnezeu? El trebuia să coboare și să Se implice în situație pentru a-și menține Planul să meargă înainte. Dar, ascultați! Dumnezeu nu l-a pus pe Pavel într-un balon, ca să nu i se întâmple nimic. Pavel a fost bătut, a fost lovit cu pietre și lăsat ca mort, dar Dumnezeu a fost Cel care l-a ridicat înapoi; Pavel a fost băgat în închisoare, dar Dumnezeu a fost Cel care a deschis ușile; Pavel a fost asediat în oraș, dar Dumnezeu l-a ajutat să coboare peste zid și să scape. Amin. Puterile demonice au încercat să scufunde corabia într-o furtună, dar Dumnezeu a fost Cel care i-a păstrat viața. Amin. Un diavol a făcut ca un șarpe veninos să-l muște de mână, dar Dumnezeu a fost Cel care a oprit veninul să aibă vreun efect și l-a scuturat în foc. Oh, Pavel a fost bătut, a fost mușcat, a fost flămând, a fost respins, a fost împrășcat cu pietre, a fost bătut cu nuiiele! Dumnezeu nu l-a închis într-un balon și nu a spus: „Nu ți se va întâmpla nimic!”

Nici el, nici fratele Branham nu au fost scutiți. Când fratele Branham a fost împușcat, Dumnezeu i-a salvat viața; când a avut amiba, care l-ar fi ucis, Dumnezeu l-a vindecat. De ce? A existat un Plan. Care era acesta? El exprima

Cuvântul lui Dumnezeu, gândul lui Dumnezeu care trebuia să se realizeze, așa că Dumnezeu a trebuit să pășească în scenă. Amin. Aceasta nu este o viață perfectă. „Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu exprimat și nu mă va atinge nimic.” Te vei îmbolnăvi, vei obosi, vei pierde bani, vei fi într-o mașină accidentată. I s-a întâmplat aceasta fratelui Branham? El a avut o problemă cu Fiscul, a fost împușcat, a fost bolnav, a fost respins, a avut gripă asiatică, i-au furat proprietatea. De ce nu a oprit Dumnezeu toate acestea? Pentru că totul făcea parte din Planul lui Dumnezeu. În felul acesta, Dumnezeu i-a modelat caracterul. El Se manifestă.

Eu nu știu tot ce face Dumnezeu, dar de fiecare dată când profetul Său ajunge într-o situație care îi pune viața în pericol, într-o situație care poate pune capăt manifestării lui Dumnezeu, Dumnezeu o întoarce, îl vindecă, îl restabilește, îl eliberează și îl duce înainte, pentru că nimic nu poate opri Planul lui Dumnezeu să meargă înainte; nimic nu poate birui Cuvântul lui Dumnezeu. Dar același profet care a fost eliberat și eliberat și eliberat, a murit într-un accident de mașină.

Același apostol și profet Pavel, care a fost salvat dintr-un naufragiu, salvat după mușcătura șarpelui, salvat din mânia gloatelor, a fost decapitat la Roma. Tu nu vei putea părăsi pământul acesta până la împlinirea scopului tău și orice lucru care va încerca să te împiedice în manifestarea porțiunii tale din Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie îndepărtat din calea ta, astfel încât să poți continua să manifesti Cuvântul Său.

Noi avem un concept greșit cu privire la ce înseamnă să fii un copil al lui Dumnezeu și la a fi în Cuvânt, așa că spunem: „Nu știu de ce sunt bolnav, de ce trec pe acolo. Poate nici nu sunt un copil al lui Dumnezeu.” Alungă acest diavol de la tine și citește-ți Biblia! Dumnezeu nu Își izolează Cuvântul, Dumnezeu nu Își izolează vasele care Îi poartă Cuvântul, nu le ferește de necazuri. Amin.

Chiar și Isus a obosit în slujirea Sa pământească. Fratele Branham a spus că a gemut din cauza unei dureri de cap. Deci, Dumnezeu este aici pentru a... „Noi suntem Cuvântul și El ne izolează, ne împachetează în pene pufoase de jur împrejur și nu ni se întâmplă nimic. Aceasta este Viața Cuvântului și nu se poate întâmpla niciodată nimic.” Nu! Noi toți suntem supuși acestei Vieți și există un proces de învățare care vine prin faptul că suntem supuși în această viață și căzuți într-o stare blestemată de căzuți, astfel încât să putem învăța mântuirea, să putem învăța vindecarea, să putem învăța salvarea, să putem învăța eliberarea, ca să-L

putem cunoaște pe Dumnezeu așa cum nu l-am putea cunoaște niciodată în alt mod.

Dumnezeu nu va lua toate astea de la noi pentru că acestea servesc unui scop, dar necazurile nu ne definesc, necazurile doar ne modelează și ne împing în manifestare. Dar Dumnezeu va învinge de fiecare dată tot ce se ridică împotriva înaintării Cuvântului Său.

Motivul pentru care spun toate acestea este ca să ne putem relaxa. Dacă crezi că ai fost în mintea lui Dumnezeu înainte de întemeierea lumii și faci parte din Mireasă în această ultimă zi, îți spun să te relaxezi, pentru că Dumnezeu ține totul sub control. Ai credință și crede-L pe Dumnezeu. Dacă cineva îți spune că-ți vei pierde viața, spune: „Eu nu-mi voi pierde viața decât dacă scopul lui Dumnezeu cu mine este îndeplinit pe acest pământ”, și diavolul trebuie să plece. „Cred că Dumnezeu nu a terminat cu mine și mai am multă viață.” Chestia aceea trebuie să plece!

Amintiți-vă că atunci când apostolul Pavel a ajuns la sfârșitul vieții, nu s-a temut de moarte. El a spus: „Mi-am alergat cursa, mi-am terminat alergarea, iar acum mă așteaptă coroana Vieții.” El era fericit să meargă mai departe și vă spun: Dacă o Sămânță sau un atribut al lui Dumnezeu a ajuns la sfârșitul manifestării Sale pe acest pământ, de ce ar vrea să mai rămână aici?

Haideți să mergem mai departe! Să nu ne temem de nimic, să nu ne îngrijorăm de nimic și să-l dăm totul lui Dumnezeu și să continuăm să mergem înainte, pentru că suntem aici pentru a exprima Viața, suntem aici pentru a fi manifestarea Cuvântului. Nu lăsați nimic să vă împiedice sau să vă oprească! Treceți peste tot și continuați să mergeți mai departe, pentru că Dumnezeu Se va injecta în mod supranatural în noi. Nu lăsați nimic să împiedice Cuvântul!

Prieteni, continuați să mergeți mai departe pentru că promisiunile lui Avraam sunt peste voi. Noi suntem Sămânța credinței lui Avraam, de aceea, promisiunile și binecuvântările lui Avraam sunt toate aici (Amin), Linia Vieții se mișcă încă aici, Dumnezeu mai face încă ceva, încă mai este ceva de exprimat și nimic nu va putea opri acea expresie, de aceea, acum trebuie să începem să ne rugăm cu credință și să spunem: „Doamne, cred Cuvântul Tău că prin rănilor Tale sunt vindecat, dar aici este un lucru care mă împiedică să fiu ce m-ai chemat să fiu.” Eu vă spun: „Roagă-te cu credință, roagă-te știind că suntem ceea ce ne-a chemat Dumnezeu să fim.”

Noi suntem aici cu un scop și nimic nu poate intra să ne împiedice pentru că El trebuie să aibă grijă de aceasta. Să nu vă temeți! Nu vă temeți! Nu vă lăsați mintea să rătăcească atunci când vin necazurile. Doar citiți Biblia și veți vedea că necazurile vin mereu.

Priviți ce multe necazuri a avut Iosif. A fost urât de frații săi, aruncat într-o groapă, vândut ca sclav în casa lui Potifar, s-a mințit cu privire la el; a fost aruncat înapoi în închisoare și uitat acolo ani de zile, este corect? Toate acestea erau conform Planului lui Dumnezeu și nu puteau să împiedice viziunea pe care i-o arătase Dumnezeu în vis, când a văzut că va fi ridicat sus, iar soarele, luna și unsprezece stele se vor închina înaintea lui. Nimic nu putea opri aceasta, pentru că acest lucru era deja scris în stele, așa că atunci când a coborât, nu era biruit, când s-a ridicat nu era biruit, când a coborât din nou, tot nu era biruit pentru că exista deja un vis dat din mintea lui Dumnezeu și nimic nu putea să-l împiedice să se împlinească.

Când era în închisoare, era încă Cuvântul care trebuia exprimat, trebuia să fie înălțat. Dumnezeu are un Plan pentru tine și pentru mine, în timpul sfârșitului există un Plan pentru această Mireasă și nimic nu o va opri. Nimic nu va opri manifestarea lui Isus Hristos în forma Miresei în această zi. Dacă în viața noastră există ceva care ne ține, ne întoarce sau ne împiedică, aș blestema acel lucru în Numele lui Isus Hristos. L-aș încredința lui Dumnezeu și l-aș spune: „Lucrul acela este o piedică, este un lanț care-mi încătușează picioarele, Doamne, și mă reține de la ceea ce cred că m-ai chemat să fiu și să exprim. De aceea, Te rog în Numele lui Isus Hristos, prin Sângele care a fost vărsat la Calvar și care a cumpărat pentru mine vindecarea, răscumpărarea și eliberarea, să-l îndepărtezi de la mine, ca să pot alerga liber să manifest acest Cuvânt.”

Vedeți, noi cerem de prea multe ori să se facă după voia noastră, după propria noastră dorință: „Nu vreau să mă simt rău, vreau să am mai multe binecuvântări; vreau să am mai mulți bani; vreau să fac aceasta”, dar nu este imaginea potrivită. Imaginea potrivită Dumnezeu! „Eu sunt aici pentru un scop, sunt aici pentru a-Ți manifesta Viața, iar lucrul acesta mă împiedică s-o fac. De aceea, Te rog s-o îndepărtezi ca să pot alerga cursa pe care o am.” Amin. Amin. Fratele Branham a spus: „*Dacă vrei să fii vindecat, de ce vrei să fii vindecat? Ce vei face după ce te vei vindeca? O vei irosi într-o viață egoistă sau vrei să fii vindecat pentru lucrarea Împărăției?*” Amin.

Odată ce ajungem să înțelegem că suntem aici pentru un scop, „Dumnezeu m-a

hotărât înainte de întemeierea lumii și pentru mine există o porțiune din manifestarea lui Dumnezeu pe care trebuie s-o trăiesc în această zi.” Dacă există ceva care te oprește să-ți împlinești chemarea, stai împotriva aceluia lucru în Numele lui Isus Hristos. Dacă Dumnezeu te-a chemat să fii mamă și ceva te împiedică, aruncă-l jos în Numele lui Isus Hristos. Spune: „Dumnezeule, m-ai chemat să-i hrănesc și să-i cresc pe acești copii, iar lucrul acesta mă chinuie și mă împiedică s-o fac. Îl blestem, Doamne, ca să pot continua să fac ceea ce m-ai chemat să fac.” Dacă ești un tatic și Dumnezeu te-a chemat să ai grijă de copii, dar te lovește boala, eu aș blestema acel lucru în Numele lui Isus Hristos și aș spune: „Doamne, m-ai chemat să fiu tatăl acestor copii, i-ai pus sub grija mea și am nevoie de vindecare. Ajută-mă să pot merge la servicii” sau: „Am nevoie de un loc de muncă.” Ce facem în situația aceasta? Noi suntem aici ca să fim o expresie a Cărții Vieții și nimic nu poate opri acea expresie. Nimic nu poate împiedica aceasta până când nu ni se termină timpul aici, iar când ni se termină timpul, cine ar mai vrea să rămână aici? Dacă Dumnezeu a făcut ce a avut de făcut și tu ți-ai făcut partea hotărâtă de Dumnezeu în mintea Sa, tot ce a fost scris în stele, cine mai vrea să rămână oricum? Eu vreau să fac ceea ce a hotărât El să fac în această epocă.

Vreau să înțelegeți că așa cum Dumnezeu a vegheat asupra lui Avraam, veghează și asupra ta; așa cum Dumnezeu a văzut, când Avraam a coborât la casa lui Faraon, că ceva avea să oprească acel Cuvânt și a intervenit, El te privește și pe tine; cât de mult a protejat-o pe Sara, te protejează și pe tine; cât de mult a vegheat asupra lui Avraam când acesta a coborât în Gherar, a avut privirile pe situația aceea și S-a implicat atunci când lucrurile au început să meargă greșit, la fel va lucra și pentru tine.

Câți dintre voi puteți spune că L-ați văzut pe Dumnezeu făcând aceasta în viața voastră? (Amin). Câți L-ați văzut implicându-Se în mod supranatural pentru a vă îndrepta într-o direcție, pentru a opri ceva, pentru a vă aduce eliberare sau vindecare. De ce a făcut-o? Pentru că ai ochi albaștri sau cel mai frumos zâmbet? El a făcut-o pentru că veghează asupra Cuvântului Său. El ne păstrează din pricina Cuvântului Său. Asupra cui veghează? Asupra Cuvântului Său.

De aceea spun: „Este bine să fiu Cuvântul, este bine să fiu parte din Cartea Vieții Mielului. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Mai sunt o mulțime de lucruri pe care le am pe inima mea, dar ne vom ruga ca Dumnezeu să ne ajute să continuăm duminică. Cu cât citesc mai mult Biblia, cu atât prinde mai mult Viață; cu cât citim

mai mult Mesajul, cu atât ne întoarcem mai mult la Biblie și o vedem aici, acolo, dincolo. Este peste tot, prieteni, pentru că toată Biblia a fost deblocată. Ce binecuvântare să te poți regăsi printre sămânța credinței lui Avraam! Atunci ar trebui să fim convinși că Dumnezeu veghează asupra noastră. Să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, Îți mulțumesc, Doamne, pentru privilegiul pe care ni l-ai dat, să fim în această zi aici. Îți mulțumim pentru ochii pe care ni i-ai dat să vedem și urechile pe care ni le-ai dat ca să vedem. Doamne, aceste lucruri sunt aproape prea multe pentru ca buzele muritorilor să le vorbească. Doamne Dumnezeule, tu ai îngăduit ca aceste lucruri să fie predicate la sfârșitul acestui timp, ai deschis Pecițile, iar Bibliile noastre au devenit o Carte nouă. Tu ai început să-Ți dezvălui Planul și să ni-l arăți. Dumnezeule, Tu ai vegheat toată viața asupra noastră, ne-ai adus în ceasul acesta și avem încredere absolută în Tine că vei termina lucrarea pe care ai început-o. Acum scrii încă Cuvintele Tale, încă manifesti Cuvântul scris, manifesti ceea ce era deja în mintea Ta, arăți în această lume. Doamne, Tu vei vegheat și nimic nu o va opri. Ajută-ne să fim predați mai mult, să ne predăm complet Ție, căci Te iubim, Tată.

În timp ce plecăm de aici și ieșim în această lume, Te rugăm să ai grijă de noi. Îndepărtează din calea copiilor Tăi, orice lucru care îi împiedică să fie expresia Cuvântului Tău rânduit pentru această oră. Fie ca Tu să le învii credința și să-i ajuți să-și dea seama că acest lucru îi împiedică în exprimarea lui Hristos. Îl aruncăm afară în Numele lui Isus. Dumnezeule, Te rog să-i eliberezi, Doamne, ca să poți avea expresia pe care ai dorit s-o ai în această zi. Te iubim, Tată, și Te rugăm să ne binecuvântezi. Ține-ne și ajută-ne să slujim scopului Tău pe acest pământ, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

-Amin-